

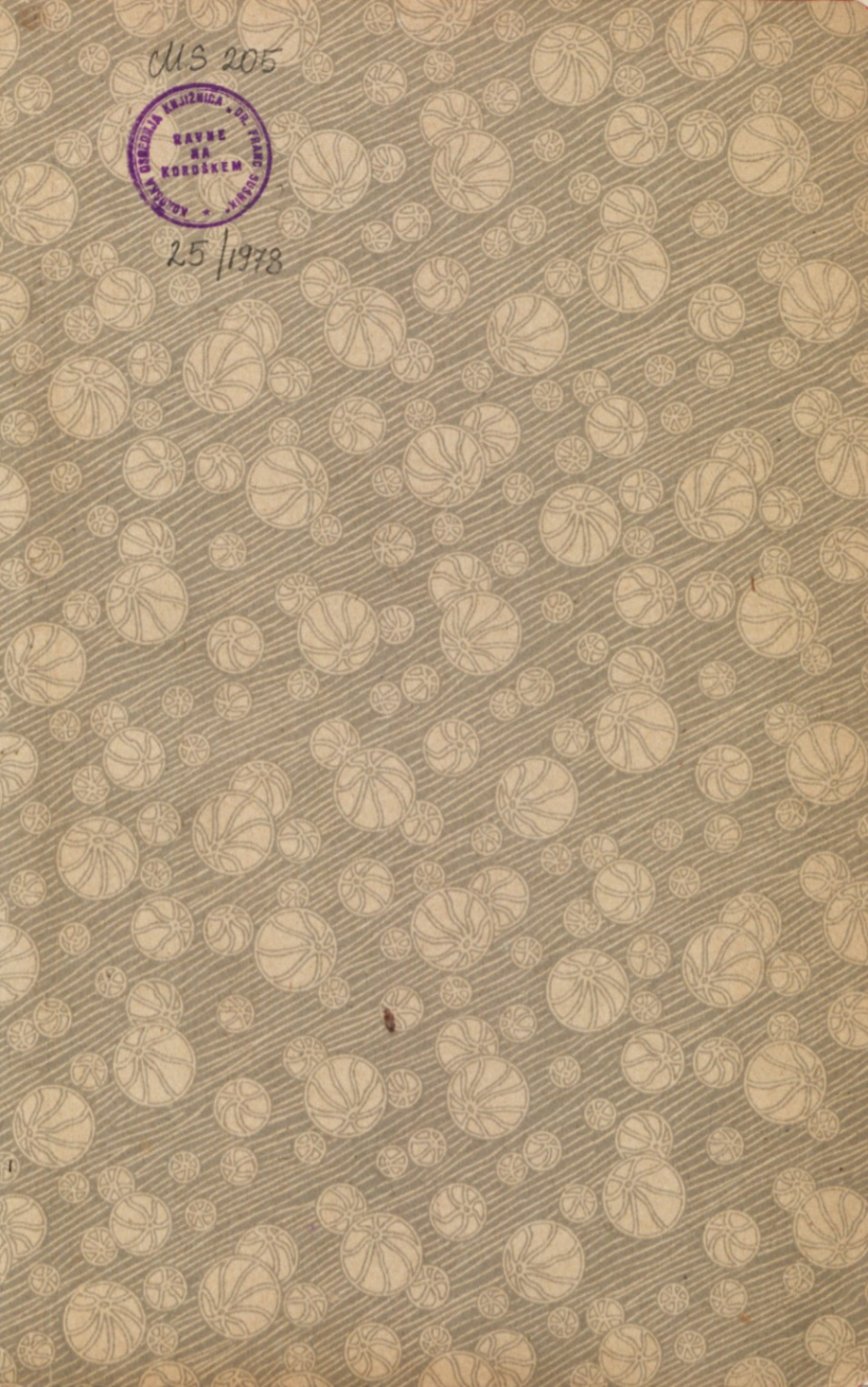
45 205

25/1978

MS 205

25/1978

Gracie

Dear Mr. Garrison,

I am very glad

to hear from you and

to hear that you are

Flato tele.

Gracie & pet's dearest.

Yours

T. Spicer

Ve gravice prodigane!

Spicer

Orebe:

Michael Tht, prestnik in bogoslov

Bogomir Celi

Fr. Gm, avokat

Franc Lipovec, mesár

Stanko Chrtić, uradnik

Slavica, bogoslov

Lupnik

Kaplan

Fr. akademični slikar

Tatjana, knjigovodja

Lini } hudočisti

Simi }

Proba, strojnica

Ljilja, mehanik

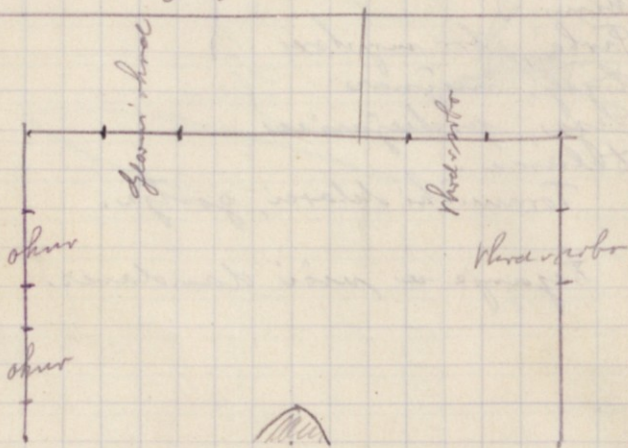
Peter, podvojnik

Delarce

Toraniški delarci, gostje.

Sejanje u nisi dandanes.

Vrši se v pisarni barabke Krt in dnu.
 V prvem deljanju je soba resna z levoj;
 potrebnejšimi stvarmi opremljena.
 Cel dnuje deljanje delje je soba nov,
 moderen podoba in opremljena,
 hekar moderen komptoir. Prisluha
 miže, stoji, zalejna flegejna, vebh.
 iseni lenterec, telefoni, tel.
 V ostrem deljanju stoji na medi dolga
 miže, ali dre majši podarjen.
 shuj.
 V petem deljanju jih sluha in Dga od-
 nente shuj glasni shod.

I.

1. prizor.

Št. Čel., Trcha, Plužnik, Vlačnik in par delavcev

Čel. (reči pri mizi poleg Šta): Kaj sedaj nikar ne silite in pričakajte se malo! Lani mureto pri-
gneti, da so plati črni, hupčije so stebe.

Št.: Kaj ti rečeš, p. tem. Čim dobi pravi denar, plačo in
se opravi. Prije jih, heho pridemo mi do de-
maja.

Trcha: Nikar tebi, gospod Št. Lepšteranu, pre rabi
neprijetih, toda pri teh plačah nam ni mo-
gla živeti.

Št.: Nam pa nič dati ni mogla.

Trcha: Mi je to združje penole?

Št.: Zadržje.

Trcha: Kaj pa, če pularimo delo?

Št.: Se, če imate korajžo.

Trcha: Lani vas pred fakirni beudani. (Čuji
ne plavaj, hi bje na nakovalu.) Poslušajte, to
so jihle glasovi.

Št.: Kar mi je!

Plužnik: Gospod Št.! Št. zaupnik delavskih inter-
esov in predsednik stranke bi vas prosil,
ugodite zahtevam, hi so med ne opraviče-
ne.

2.

Krt: Delavski interesi! Kaj je vam mar, kaj
ne upedate to njim.

Sluznik: Res je gospod Krt, da ne upadam to
njim, ali kot predsednik ~~njim~~ stranke
imam dolžnost, da se poglem je nje.

Krt: Stranke, prava stranke! Kaj meni mar rase
stranke, to nimam nič pri tem. - Zato je
delavci naše stranke in vsi tako ~~ne~~ ne,
pravni?

Ček: Ali je naše?

Truba: Doda je se prišli. Polali so nas naprej,
če mi ^{namu} ~~ni~~ sicer ne dovoljemo, pridemo
drugje shujaj. Potem pa pripisite ubi,
če bomo šli shujaj do klanca.

Krt: Tekom hriate pa naredite. Pri teh slabih
parih nihče ne zisuje plač.

Ček: Zatoj us ni moč. Če u pa obne hujšje ne
boje, - potem bomo videli, ali bo močje.

Sluznik (Trubi): Nekaj imam sicer gospodje tuči
prav. Kupceje so slabi; dan, ne dan en
tim to pri prvi krogini. Tenda faj se ve
naam primerjati z vama, gospodje (napram
Čeku in Krtu). Šeni se ni obeta nič bolj
saga, vobla pa sta rajina podjetja zati.
Jile in drugi in imete zagotovljeno rjaj
in bodičnost.

Ček, Krt: To nimam nič pri tem!

Ĉels: Res, da pra se združila v drugo, ali nekoj
zadržati je težak! - Kaho jem dijel, če bo hupija
hupija - - -

Kat: .. Ĉe bo!

Ĉels: Sej pravim: Ĉe bo, potem gotovo ne bo nihče
proti pravičenemu poročanju.

Kat: Gotovo ne proti pravičenemu.

Sluznik (Katu in Ĉelu): Mi naj hčer vidim
kot je sedaj.

Kat: Fzljniscu!

Ĉels: Res, vsi mi mogoče, hej ne govorite
vitačnik?

Vitačnik: Res, nemogoče! Čas so tehi.

Sluznik (Trohi): Hej hčer!

Troha: Bomo pa pitali delo!

Sluznik: Fega mi takoj trebe.

Troha: Mi naj pogledamo?

Sluznik: Jaz predlagam slediti: (Trohi) Ĉe ste
bolj, čaka pidičeli, pidičite se far tedno.
Tako bodi govorje videti, hčer se obnese
hupija pod sluzno firmo. Kat in drug
in prepiran um, da bodo našim željam
ustreli, če bo le mogoče.

Ceta: Golooo!

Štejnika: No, vidite. - Licer li je mureli mi sineti
za kehe odhujie nastoje dootjenje od naše
pentete. -

Proha: Ah lej pentete! (Pohoji me pesi in kuhul) Tle
in tle je centrate. Mi sarni veno, kolaj
pne tleni. -

Štejnika: Ali vender, organizacija!

Proha: Peste me! organizacija! Če si ne go-
magai nam in rešaj ga bodi kej čes.
Ze vidim, da ne pomej mi nič. Le
bomo je doosna pomeniti nazaj. Poglej
fantje! (Govori, delarci za njih.)

2. prizor.
Prejuni by Proha in delarcev.

Štejnika: To vam je boljševiki! Šu ni mar organi-
zacija, ne odredbe pentete. Potem pa
naj človek, kot vraga strahu kej doaje.
Licer u vam ~~xxx~~ ni treba, fater, da li
šhajkali! Na me je ganevite. In --- opar-
stite! Z bogom! Klavjam se! (Daje vrenu
tem par prelizujemo pobor ni u prizajen,
sinehjavie gumej pboji nate.)

3. prizor.
Prejuni by Štejnika

Let: Takih delarskih pufopmlov kot je Štejnika li
lto je lahko nič. - Vitečnik, šopite doli

5.
« Brovaru in idite čisto neopajano pogledat, kaj
u godi.

Cek: Trizvedite, kaj goram druzgi delarce...

Kat: -- in če mi bil bi le šel za stak.

Patačnik: Dohor, dohor! (Njame kloboke in roble.)

4. prizor.

Prijinja pri Patačniku

Cek: Če tebe u manjše, da zamejše tehij ob putav-
ritu, firme je iztrgati. -- Kolj smo prejeli
šap: opirn firme u agiter?

Kat: Pred vengjnjim je bil razglas u kadnem
listu.

Cek: Tehij u gohali.

Kat: En tehij u manji zehterati pririska
dnin. -- Jaz u bom hant doher to
mogoče.

Cek: Bistis, da jaz ne! Anzeli kaj, če u
zdrugijo mi in starijo skupno zehter.

Kat: Se jo je ~~starijo~~ skupno odelatni.

Cek: To mi tako lahko. Res je, da u de
parci pristani pririskih stank, nehej
je mojst, nehej strojil, nehej za snih.
Mi je izhljivcu, da u u opirajuju pla
zdrugijo.

Krt: Nihur se ne boji! To nima nič pri tem. -
Teh ora se je znebila. Če bi se prišli boji,
jih potolajis ti, ~~se~~ moje se jaz.

Ček: Kaj se, če se ne ^{dajo} ~~goste~~ potolajiti?

Krt: ^{Potem} ~~Pa~~ ^{odkrito} ~~moje~~ ~~zaprta~~ ti, boji se jaz in
ne bo na nobeni strani zaruke.

Ček: Keli, istur bi bilo! Licer imas ~~na~~ ^{pa} pear!
Selarec je delarec, naj bo kel ali čm -

Krt: Ali pa polci! ~~Pa~~ ~~moje~~ To nima nič pri
tem. - Pore najina phet mma bi
~~ti~~ kelu predeti obet, da čimreči ~~da~~
~~odprta~~ nene.

Ček: Najprej je treba dobiti potrebne zvez z uplo-
nimi orelami: finančnimi, ministri, viškim
državnimi uradniki. ^{Potem} ~~Potem~~ teh problemov
se rešijo odjemalci.

Krt: Reklama bo tudi morda biti.

Ček: Ne vohi način! Mi ne po časopisih; to nič
ne zeliže. Najboljša reklama je elegantur
opremljena pisarna. Jaz dam reno pisal.
in phoj, ki se imen dama, ti se dej tisto
zanimam - mize in stole - ki jih imas
v sobi na desno.

Krt: Kaj se ne!

Ček: Lica se bo treba misliti ^{tudi} ~~de~~ ^{da} ~~to~~ ^{dobimo}
kontrastno. -

Kat: To je to!

Cek: Če tebe da! - In bar je najbolj pr.
bebur! Vidiš kamela si bil pjehtil.

Kat: Ne kaj?

Cek: Takoj se mnava pobrigati, da zdrajira
beke pispavareu lor.

Kat: Lor? Čemu?

Cek: Po mnas vedeti, da dandanes ni in.
dunkijalea brez lora.

Kat: Saj ti nisi lora.

Cek: Ne.

Kat: Jaj fudi ne.

Cek: Ni tebe da ti bil! Pusti nositi gnas,
šelfati fudi. Saj si nosil, če se ne me-
tim, siceriznait pri vjehtil.

Kat: To je že res. Zato se ni tebe lora.

Cek: Zato ne, ampak je to, da soarh pr.
ratimur ne lor bekega - - -

Kat: Fmās kvar, imas kvar!

Cek: No vidiš! Po vseh madah in pisar-
nah, kjer se sicejo nesi oprachi, najales
med najimenitnejšimi gospodi bekega
medeljelega lora. Kar zapomni si!

Vu dobris od njega, ča je porabio parhust
na bor.

Kat: Potem se dejimo pripraviti krič na
želozem. Jemu je bor na dražjo, da bo je
judi keta v sedlu.

Ček: Kaja, de ji dejimo. - Jaz upam, da pojde,
če ne pride kake novice. (Vitane.) Ali
quš^{ti} di grem jaz v banko radi hvalite?

Kat: Le ti ~~stopi~~ stopi, imai reč znanstva. ~~Ček~~

Ček: Grem se jaz! Pogledujem! (Čekide)

Kat: Adijo!

5. prizor.

Kat, potem Zupnik in Kaplan.

Kat (vede le pisalni mizi in puzlenci spise.)

Zupnik (je par listih zastopi shoji med za njim
Kaplan.) Dobro dan.

Kat (vitane), 6, dobro dan! (Kaplan) No, Kaplan,
hej ne? No, bog vas pošlji!

Kaplan (reži Raku v roko) Dobro dan! No, Kaplan,
da.

Zupnik (Kaplan) To je moj gospod Kat, o katerem
sem vam govoril. Njaj, moj shoj in shoj!
Dobro veri in shanki.

Kaplan: He veeli gospoda Kat, da sem vas spoznal.

Ket: Sedeta, posim, gospode.

Zupnik: Kaj se bom že še malo pomudil,
gospod Kaplan se muca v solu. (Sede)

Kaplan: Ja, v solu se mi mudi. Bogocic se
vidimo ob drugi pristbi kaj. - Z bogom
gospod Ket!

Ket (mu de poln) Bog vas pozdravi! ~~gospod~~ K o.
glavite se kmalu spet.

Kaplan: Z bogom, gospod zupnik! (Volide)

Zupnik (maternano): Z bogom!

b. prizor
Prijetje by kaplana.

Ket (kazji z kaplanom): Ali bo že kaj?

Zupnik (zanichne prezinfir z voln): Ah, že
nič!

Ket: Kdo to? (Sede)

Zupnik: Ina meože je! Lano v bujicah tici
in hodi v eni in tje, heheh, sence. Prar
za nič je!

Ket: Kdo se ne stical, ali mese jantke so
zelo proclite njezov pristige jadovje me
deljo.

Zupnik: Nič ne rečem! Za v cerkev bo že,
ali sicer...

Kat: Tega u ne ne more vedeti. Mlad je
se in bogje. Se kak starejši u ne položja
takoj prvi pedem.

Zupnik: Kiti časopisa ne bere. Ni naročen sploh
na noben naš časopis.

Kat: Bogje pa misli, da bo ^{hjal} ~~intet~~ naši čas-
nibe mi si jih ne naroči sam.

Zupnik: Porinjal sem mu jih, pa jih ne bere.
En pette, kaj mi je dejal: Jaz sem rokopisil
v duhovski stan in pobjica. Tu se ven-
dar ne ucha! Kakor, da mi drugi
dušni pastirji misir ili in pobjica v
bogodolje. Opominjal sem ga, da je dolj
vot dušnega pastirja, da dela & ga naša
sveta ljudi igru cerkve med ljudstvom.

Kat: In kaj pravi!

Zupnik: Z veseljem, pravi, kadar ji treba opravljati
dela usmiljenja in duhovne opravila.
Porodi to, pravi, kjer bo treba sinu
mala hubezari, mislje ^{hjal} pater ucepja svo-
pastro de bliznjega. - Karvotato mi je
povedal!

Kat: Kaj pa misli potem?

Zupnik: Nič ne misli! Če bi kaj mislil, ne bi
govnil in razvaljal. ^{Ne} ~~Kakor je le v njegovi~~
~~polandavski~~ ^{ne} ~~ne~~ da pride ~~tebe~~ clovek in bogodolje teh,
kakor je to. Za nobeno rabo ne bo!

Kat: Potem pa itele ne bo dolgo pri nas.

Zupnik: Kolikor je zamisljivo, u težko nadam est.
Čas je, ljudje portanje mlačini in hčer
ime jhoboviti; ~~stano~~.

Krt: Kaj ne boč! ? Le bo je našel našin, da
se ga izvelimo.

Zupnik (povzdigne): Kaker se je našel, da smo
ugledli prejšnjega. Političar časa so ga
liberalisti odšli po časopisih in žilili
šofu, da ga je presidli ~~prestanil~~ multil.

Krt: Proč nič hudega nam ni. Polje se nam
godi in lepše dohodke ima, heko pri
nas.

Zupnik: Nas ne sme brigati to, heko je ugled
tam. Para briga za nas smo mi. Bi
je tu pogrešan in škoda se goji
vred tde veri in stanke. — Zato
pa se ne morem dosti načuditi, da
u najdejo se ljudje, ki z našimi naj-
hujšimi verskimi nasprotniki pa-
trajo.

Krt: Kaker jaz, kaj ne? Sem je ališal, da je
biti predj guberna - farovžu in ~~duhovniku~~ ^{duhovniku}
Pa to nimam nič pri tem. — Le pač ljudi
ljudje, ki se ne razumejo in nič ne
poudarjajo. - -

Zupnik: Kaker jaz, kaj ne?

Krt: Ja, brez zamere, gospod zupnik! Vi!

Lupnik: Ne zamerim vam! Človek ima svojega
velikot svojih slabi. Hudi duh hudi
beker, jorec ter in isče hoga bi pojal,
pari svetlo pismo. Prišlo pluvijara in
druke podteje. Je je tebr! Postavica
izsinnege gacha! Mi teba je vabo hivio pi-
pariti, gub obidovati in se viniti shuan
v narobeje edinovzreliaarue matere cerke.
En tebr z gotovostjo upam, da bo hudi nai
vzm-moj svoj zmotu pognal in brevil
shine poti nazaj na cento vee in zveloanje.

Kat: Pa ne bo, gospod Lupnik! Taš vzm-moj bo
ostal pri tem hjer je.

Lupnik: Tega ne morem verjeti.

Kat: Zakej ne?

Lupnik: Ker bi bila to, da se hjer ne izražam,
sama nehralejnost.

Kat (prejadel razdražen): Nehralejnost?
Proti komu?

Lupnik: Tundur vprašanje! Proti naši stvarni in,
če hočete biti pravični, tudi proti meni.

Kat: Na kakšen način?

Lupnik: Ne omenjam pač svojih zaslug, a
če je treba poudariti stvari insem ghr-
cēm niti v drugih medstarih. Ker vas
je opeljal v to hivo in poredoval, da
ste se porisili z bogato odoro in si
lahko vbravili eksistenco? - To nem bil

jaz! In, ali vas ni po moji aglaciji prod-
pinala celotna naša stranka od najvišjega
vodstva do najzadnjega pristopa! Potkali
ste bogati in ugledni, sedaj pa...

Kat: Sedaj pa grem v družbo s Lekom, kaj ne?

Zupnik: Ta, žalostur! Z brevoceem!

Kat: Res je gospod Zupnik, da sem po vašem
posvetovanju prišel v to hišo, ali pone-
dočanje ravno bi bilo malo pomagalo,
če bi jaz ne bil „fant od fare“. Le mislar
ne prepričujte, da bi bila odpora njega lebo
pokrovec, če bi ji jo bili pripeljali tudi vi.
Ona je hotela inzeti fejet fanta. Za pot
v hišo pa sem vedel jaz ravnostelo dobro,
behar vi. Zato le nič v zaslugah. Leci
pa sem zasluže ravn in stranki v teh
izdanih meri poročal, da bi mi kmalu
potele ravno se slava, drugo bi bilo
jho. Kaj bi bilo potem z mano in teh.
ho mislim. Ne vi in me stranka bi
me nič ne poznali če bi zmanjhalo prot
palcem.

Zupnik (preučen): A, leho ji!

Kat: Taky, teko, pričastiti! Zato pa sem šel
v konzanijsko s Lekom, da se rešim.

Zupnik: A jaz sem čul, da tudi on ni ravno
na belinski nogah.

Kat: Tudi pri njej ni on teko, behar iz
glede ne zmanj. Perennale wa, da si

§ Ho si le malo opmorem,

oba pomenirava, če delava skupaj; propadava
pa, če sta vsak za se. Sedaj ~~pa~~ le pre-
mislite, gospod župnik, ali je kristnejše
je našo strar, da naš vprašanje, ki je
zmiraj dajal in podpiral, zmiraj per-
pade, ali je bolje, da postane bogat in to
pristel stebel je vas in je strank.

Supra: Te res, ali vendar. ! No vem, hej por
nós lyndster.

Let: Inesur, 'Tidaj pa je ukla ljudstvo o' haj
dungeze, hehar so' har ~~in~~, mu
dovolite vi. Resite jim: On je re, haj dela!
Ne aradite, da ne boote sojini! Fu re haj
tebeze. - ~~Pa~~ ~~pa~~ hupim ob pusi puskali
nabre velike bandero s alih farnega po
trone ni strah bo uparnane. Fu
nima n'ic pri tem.

Zugzwang (notane) Po vsem tem prav lahko že
pomislimo to zgornjo hrčkanjsko hišo.
Preveril sem se, da delate v najbolj-
šem namenu že v resni ljudstvu.

Kat. In tudi vaše prebne počutje se bo
zmoglo spremenjati. Če kaj potrebujete kar
se zlahka rešuje, se obrnite na Storitev Šol in
druge! (shodno potem)

Supnik: Korda, korda! Pa brez zamere! To
reče, ~~da se ga pusti~~ jih je dube.
Partijske dolgovat. ~~Partijske~~ (bahaje)

But: ye recede, recede! (ye ye recede.)

7. poglavje.
Prijazna, Kos, potem Vitačinski.

Kos (nosi dve rdeči kroglici): Dobro dan!

Zupnik (nima obave habet.):

Kat (bladur): Dobro dan. (Lepi dan.)

(Premur.)

Kos: Imam izgorjelih dve rdeči. Bogovi so
zanimati za katera.

Kat: Nič me nebežajem belih stranj. Imam take
šare še preveč.

Kos: Vojanem, da imate, ali mi je straj so
umetnikovo izdelane.

Zupnik: Kaj pa je zori?

Kos (poboji slohe).

Zupnik: Dvoje, gozdi! Ali je to kaj!
(Le zaničljivo smej.)

Kat: Imam lepših, damce.

Kos: Sam si pač misliš, udeji, bo sta z gosp.
čikom ustavile dužbo, boste imeli
politi bele umetnikove slohe za katera.
ar.

Kat: Saj vam pravim, da imam samo lep.
bihi dama, tehni, da imajo kaj smene.

Ne bo nič 'Kar duncan jih nevište. - Lica pa
u čudim, da splah upate svoje zmaghe
priti prinjat k meni.

Zupnik: Prar res!

Kot: Zakaj ne bi upal? (Vzame stike.)

Kot: Drugače me nič ne poznate, recite bi vam
bil pa dober, kaj ne? ~~Gj. m. m.~~

Zupnik: Prar imate gospod Kot. Ljubi k pogin.
Laraj z bogom gospod Kot. (Odlože)

Kot: Ljubi ~~pa~~ mels z vami gospod Zupnik.
(Odlože za Zupnikom. Šed meti neče
načrtačega u Vitačnikle. Lah ji?)

Vitačnik: ~~Laraj~~ Nič poslušega.

Kot: Prodem najj! Počakajte ta čas. (Odide)

Vitačnik: Prarim!

8 pizar
Kot, Vitačnik.

Vitačnik: Kaj pa vi, gospod Kot?

Kot: Mišit sem, da bo kaj kupirje, pa mi
~~ni~~ nič.

Vitačnik: Lah?

Kot: Še plahi imam ~~pa~~ bi jih rad upravl o
denar. Loh sem heho paper.

Vitačnik: Ši je praz gal, jaz tudi. (Lede)

Kos: Še jih ne pomyjam ravno. Pa je pisano
sem mislil.

Vitačnik: Pa jih ni ozel, kaj ne?

Kos: A, hje! - Še, ko bi jih prinesel Čehu?

Vitačnik: Prosimte. Mislim ~~pa~~, da bo
krajšaj kaj.

Kos: Prosim! Še mi more?

9. puzi.
Dajšnje, Ček.

Ček (puzi, ne da bi poprosil ni ga le pisal
maji)

Kos med tem) Dobro dan, gospod Ček!

Ček: Dobro dan! (Vitačnik) Tajte mi
navaršne liste je Fast, jih pošlino
gubi pri banki.

Vitačnik: Tu pr. Ali ve?

Ček: Ne, ne! (Vitačnik listine jih pošlino & ko-
retr in brže iti.)

Kos: Nehaj li prosil gospod Ček.

Ček: Kaj pa?

Kos: Tu imam dve objemli listi, če u

zanimate se nje.

Ček: Nič me nebebuje.

Kos: Ali kaj eno! Bogrič tu je kontoar.

Ček: Tulaj nisem pa gospodar; ne da!

Kos: Ali pa za vaše stanovaje. Tu smete
neha izgovarati, ~~neha izgovarati~~, ob enem
pa podprete male naše imetnost.

Ček: Jaz stek prodicam na vseh kmetih in
trgovih mi če se kaj spominjate, tudi vi
ste že bili delaven --

Kos: Hvaljen sem vam za vse.

Ček: Prav imelo ste hvaljen. Vpristihel
ste bili prihan in ječen pri nas --

Kos: Ko sem ponudil rine --

Ček: Tu fuceli riner. To ste bili na Turciji,
sem plačal za vas menter --

Kos: Res je, bristo brava, ki jih vam menter,
~~kakor~~ jih bom rine --

Ček: No in kaj imate od vas sedaj? Nič!
Kadar jo volitve, sedite doma, menter,
da bi kaj stali za stranko. Če volik vas
ni!

Kos: V politiki je nihdar mišem menteral in se
ne bom. No je kakor; ~~je~~ opozorite, da sem vas

mrtil. Z bogom! Z bogom gospod Vtáčinský.
(holist).

Vtáčinský (hladivo): Z bogom!

^{10. prizor.}
Prejímání Páně Posa

Cela: Je tebe se manjba, da ti propineli tebe Gneli.

Vtáčinský: Dás pes! Nej se imams od njb.

Cela: Se njoj; Vtáčinský! Sedaj ra pame. Vi poznate moje misljenje.

Vtáčinský: Dohr, gospod Cela.

Cela: Holihor vas poznam, ne vcer misle umisardli politiko, ste se mende naš Slovaki, ali ne?

Vtáčinský: Z dušo na telesom! Z gmiraj bil!

Cela: To veste, da v službi ne sme biti politike. Služba je služba. Pri hupciji nam mura biti vsak enak.

Vtáčinský: To je govor!

Cela: Dugace se je izjem službe. Vi vcer je zaradi mojega kompozicije ne boste mogli leho nastopati z nas, leho drugi. Volotev go se bojne.

Vtáčinský: Razumem! Noč se ne boste!

Ček: Viste na strani v gostilni, kaj ne?

Vitačnik: Seveda.

Ček: Tam me bodo gotovo opazili radi
kompanije s Kitzom.

Vitačnik: O, kaj se res je!

Ček: Vojanem. Če bi me šel, gornite tak,
— kakor je prav.

Vitačnik: Tra večera sem se mi gornile
nič drugega ni dosti sem imel opraviti
z njimi! Oba večera sem bil pijan
od same debate. — En hotelo me je
tr stalo - - .

Ček: Tu imate sto dinarov in se ne daries
pomislite tam. Vraši prisotnosti le
me bodo upeli tak opazjati.

Vitačnik: Proda gospod šef, proda lepa. Zaučite
se na me.

Ček: Ali ste bili v tovarni? Kaj je?

Vitačnik: Ah, nič ni!

Ček: Kaj praviš našu?

Vitačnik: Nič! Jaz mislim, da je to popoln
samo grobno mado.

Ček: Bo je gotovo tak, da!

11. prizor.
 Dejinja, dr. Gru, Lipovec, Lintie

Gru, Lipovec in Lintie (stopijo in preverijo murstno,
gledajo dva nehalo v zadruzi): Čer dan!

Lela: Čer dan, gospodje! Lirio! (ta rum
polo) Kaj je novega? Prosim sedite!

Vi sedite!

Gru: Sej li radi govorite z nami, ne
hupcujete. Puščite nas um le radi
faj, ker vas ni bilo doma in mi
gledali da nemara že danes od
potujete.

Vitačnik: Oprostite gospod rief. Gru ne
prosto. (ta ne) Bolje, da grem! (tolole)

12. prizor
 Dejinja, huj. Vitačnik.

Lela: Ho, mi bi želite, da ste puščili, haker se
mi zeli, haker oficijelno?

Gru: Naše politično društvo "Naprednost" je
imelo sinoci odločeno reje, qui kateri ne
je govorilo ljudi v vas in sicer radi
teje, ker ste stopili v družbo s Tatam.
Nam nam je popolnoma nerazumljivo,
haker umete vi, ki ste stali vedno v
proti vrstah že napredno stvar stopiti v
tako zhe zveze s človekom, ki bi nas in
ne, kar je napredneje, najraje utopil v
glavi vode. (Lipovec in Lintie) Kaj ne,

gospodas?

Liporee: Res je!

Antie: Pras gotovo!

Gum: Zato je odboj proklamiral mene kot pred-
rednika in ta dva gospoda kot odboj-
nika, da stopimo osebno z rami v stilo
in vas skupinsko pregovoriti, da služab-
no pregleda s tatami zrušite, če ne, bode-
ta dvistor in shauha igrajata kouskreuce.

Čele: Gospodje, mislim, da me poznate. Kar
sem bil sem se danes in tudi ostane. Ne
morete mi očitati, da se naenkrat ne bi
bil spustil v roke, kar je moč. Zato pa op-
ortite, če gredo v hupinjskih zederah moji
poti.

Liporee: Sej bo ji pa res!

Gum: Ne, ni res! Vred tabih šarig' bpi shauha
na ugledu. To je deventarife, se ve!

Čele: Nihar ne govorite tako gospod doletor. Hani
ne more mi očitati dezertarje. Sej sem
dijal pri nas, kar se denarje tve, ne jaz
pa hanci. (Daugin drama) Ali ni res?

Antie: To ji pa res!

Liporee: Po rečmi, da!

Čele: Tanašnji čari ne je tako, da je treba y-
rabiti. Se. le premislite! ~~Kar pa je~~

~~menjajo~~ ~~delo~~ ~~Industrijske~~ podjetje redi,
prosti, kapital.

Grm: Ti bi ga ~~xxx~~ solili tudi drugje, ne da
bi ne regeli s takim nasprednostkom.
Tudi naših ljudij je še nekaj, ki bi
stopili z rami v dlugbo s primeranim
kapitalom.

Ček: čezčas! bi izvajamo, reflektiramo
na njihove blage iz dijaških domov,
pleksor in na dijašne dobave in
mramor raki čas imeti dostop do
ministrov. Vlade pa se vedno men-
jajo. Če sem sam, sem sam in bom do-
segel te tehnethe, kadar sem mi na
vladi. Tako je ~~ibom~~ dougel tudi tehnethe
~~je~~, če bode na vladi Krtovi pristati, ker
bi se tehnethe pač po do ministre.

Grm: Praj iz te luknje pihla veter.

Ček: Iz te, da mi prav iz robove druge. Če
sam je prav je prav, če ne, pa izhite,
kar želite.

Grm ^(vlatet): Potem smo opravili. To je prodajanje ~~pa~~
druž. Kapitalistična prout. družja.
Tudi sam izročim pisano nezaušniko
našige dmitra, ki ras po nem tem
ne more reči imalati kot zavest, vlog
člana. (Da čehu brevter s pismom.)
Z logom. (Ček se.)

Liprec in črtici (vlateta.)

13. prizor.
Prejeto pri dr. Grunc.

Cela: A hebo, nezanosier ste mi'dali'?

Lipovec: Si mi ... doktor je predlagel!

Britic: Lani ne sem, hebo je prišlo do tega.

Cela: Priznam neloj je ne delo! Pias mi ji!

Lipovec: Lj mi tebo ludo. Nihar ne zameni! Lj
Sei doktor. Sezi, no!

Britic: Nihar ne zaminite gospod Cela. Zadeva
u je se pojasni. Lani pender ~~le~~ mi se
ludi v odboju. Pzoharjeni gospod
Cela!

Cela: Na zeharje gospodofe. (L. doje roke.)

Lipovec in Britic (od. avta.)

14. prizor.
Cela, potem Kat, — Lini in Vitačnik

Cela (odpre koreto, izradi pismo in bere):
S tem, da ste shopili v družbo z našim
največjem nasprotnikom Katom, ste
hislili disciplino v ikauhi in shodili
ugleda našega društva ...

Kat (pride z Lini, za njima primare Vitačnik &
pisalni stroj in ga postavi ne mizo.)
Gospod kompanjon, tu ti predstavljam

gospodinu Lini Flinkovcu in hujšane, hi
se nam je prišla predstavit. Vse hujšane
prišle.

Ček: (ji da roko) he vredi!

Kat: Jaz jo poznam že od prej, da ji spr.
roba in protena in nem jo dejal.
Za enkrat, na prošnjo.

Ček: Prav prav!

Lini: Vezimti mi gospodje, da boste
zelo zadovoljni z menoj.

Kat: Po hebr ste tako nagra zveleti že
našo firmo?

Lini: Po se hitro ajre. 6, saj tudi gos.
poda Čeka dobro poznam.

Ček: Zdi se mi, da sem vas videl nekoč.

15. januar
Prejšnji Lizej

Lizej: Toler dan gospodje!

Pri: Toler dan!

Lizej: Po pisnu pošljajo gospod južnik.
Firma Kat in drug. (Da pisnu
Katu.) I bognu, gospodje. (Vse)

II.

A. quizer
Lini; Lini

Lini (reda e' gente bestia q' p'ndeu a p'ojm m' n'ic
ne dele.) Fohq p' q'zuterbu se n'p'olq' p'ulefe ciga
pela.

Lini (reda na m'zj p' p'chiz'anima rogama m'
je malo f'emp'ier p' simbo.) boje me p' je
'sinhuiz'ant'ce', b' p' je m', e' me p'olice's m'edi
n'ic'ij p'p'aje.

Lini (matematur.) Viala s'ma p'oj'ohus.

Lini: F'ma' p'ar, o n'chem op'm.

Lini (heba p'ej'): No, ali me?

Lini: Taj' p'arim, da s'ma' (p'ar) Thelgizne m' je, p'etm.)
P' m' p'ic, Lini!

Lini: No?

Lini: F'menit'm p'ic p'ic m'edela!

Lini: Sari ti me?

Lini: F'udi, n'ic me p'ic'm!

Lini: F'edaj' je p'ic! Di bile p'ic ti m'edela, b'ekim je
p'ic'p'ic'm m' p'ic'la! P'fuj F'ufet! (P'ub'm
Lini.) / P'um! / Fa stara h'aj'te, tu m'
sobe! - H'et' je t'ep'i. - V' p'ela p'ar t'et'le p'ar
m' m'ag'p'ar'li denar p'ic m'as'i f'ormi. F'edaj'

4 shigiz mize

sono nobel. (Puhne dim.)

Simi: (jamaš' gaduſi' hoſo + pſtaſi' in si' mane roke.) Res, da pmo. (boljše drobtine, ki so ji pſedle na pſi in si' abriš' mſe.) hej, klunſi' ki ~~le~~ se priſteſe, redaj' eno malo pivo.

Simi: Zdaſ' ?

Simi: Zdaſ', zdaſ'!

Simi: Paſi' zjintſi' ?

Simi: Lunka j'lebo slana! - Potem pr, res, hoſo, heli' pmo sivoſi'.

Simi: Leko ? Ikon ?

Simi: Naj' to goſem! (Leke rjet' ne miſo, bahar pſi.)

Simi, um se spehajaſe na perano in ſabale ſlaho, leko narčano. Zolebam se priſeſe goſpod' tſe, j' njim je nebi' inſiſtſe, da hoſi' je, j' inſiſtſe, Cile me pſedſi' in me pſeſe j' ſeſi' te, Pſi', lſe om goſpod' pſeſi' je. Paſo pmo malo pſeſi'. Potem pmo ſi' + havoſo in hoſo narčſeſi' je lſe pſeſi'.

Simi: In potem ?

Simi: Lmo ſi' rjet'.

Simi: Ste ſi' rjet'. - Jaſ, uode, niſem lſe pſeſi' vſeſe, da li me pſeſi'.

Simi: Goſpod' tſe je pſeſi' matabarſeſi' te ſe te.

Lini: Havn?

Simi: Na dan! Da te ni našla.

Lini: Jag nem tile stu se gogno eij uro.

Simi: St?

Lini (malomemo.) Ket mi je dihtetel se nehej
mijmit stranj, le upotemes je na se ggo-
dej odpejtal.

Simi: A taker. Simi pa mi mihiu nje dihtetel,
hvala bogu. Anzale gili pmo ger. Vei tri-
teja: "Paff!" (misti sampanjea.) Hm! —
hejdeney hie prelyte eno malo pivor!
(Shrei svet z mijs, si metici lanque vose in
je s dubla jipije.) Anzale, ti ti gospod
je mimitashe! Ce li je ti roleta!

Lini (gubne dim, puzeljiv.) Ne je j'ngim?

Simi: To bi je kofjels! Res sem sem umale vedeti
pi nje. Zmiraj me je gladil in gledal me,
je, lehu zafjufgim mačela. Jag sem mi jil
pa fudi prasila, da je bil res poten.

Lini: Tu hej je ušel dle?

Simi: Lamej se je in gmiraj mi je himel, naj
je stecem, boje nemunega.

Lini: Shode, da ni bilo mene gacen.

Simi: Res, shode!

2 quiza
Dijinyi, Vatacinsk

Vatacinsk: O, dobar jutro, gospodine! Ze je bonen in
polnem delu.

Lini: Da, kakor vidite.

Simi: Preje zagnani parni miva. Do je s časom.

Vatacinsk: Tudi jaz tako pravim: Do je s časom. 19/2
~~Da~~ ~~ne~~ ~~je~~ ~~mi~~ ~~ni~~. Taj mi s teh mi
histi, bi delamo je ost. Simi: Pot si drug
dijim pa je glas celim mi je bonen.
Mi ni res?

Simi: Kdo drugi! Na druge ne rita kake pishje
od nas.

Lini: Nepravilno.

Simi: Zelo je je kuba, da se podpe telo. (Name je
govorila drugo jezika z gnyctam.) Pragen
zahaj me itoj, jokinem, ~~in~~ je lačneje telesa
me more pishje ~~gata~~ pishje ralya. (P)

Lini: Dobro telo!

Simi: Proda!

Lini: Gospod hotijo, da bi bili tako prijetni
in mi prebivalci z gostilne en kraj?

Vatacinsk: Zahaj je ne! Z namom, da se pishje.

Lini: Ikonjahan, pravim! Telo delo sem

slaves.

Simi: Căzuier de la cloșca game.

Linii (p. pomulgiu) pagede in ne uce uie).

Shini: sheni je ~~stole~~ p' eno p'or Votomik.

Käsnile: Leher, Leher. - Mi taboj?

Lin: Penn.

Armi: Fegine sem, bekar grisne duna.

Vitcinsk: Čaj's krajčom, so bi hebiš nčak dim,
po ški dim. Porim.

Siri: Sem suba. Fapiste na raem
pobrem.

Vitainish (Baini): Pa ri gopodione

Simi: Indi,

Nota nr. 1: Amplas potam pe care pa. j. z
fidei eu iubit ne ~~la~~ raiaun potam.

Lin. Kapri.

Skusni: Zalej se ne! Solidarnost je prvi pogaj
za boljšo prihodnost.

Vitamine: Fehj' bann fru, sehj: (bolle)

3. *prizon*
Prizoni by *Vitaonika*

Šimi: Vsi, kaj, Lini, Lato, u nama u gradi Lulej!

Lini: Ni, de ti u pustožila. (Lumen) Elvrek u
vijori u tebi filistarske pajmure. (Je pohleda)
eksperto, rotane, que k blagovini in game y nje
menio.) Toraž, u pphelile. (Šimi)
Zapisi si! Tordha Teodoro Charette Tist.
Menica je en mišon lir. Prišernu je banki
u eskromph, qvime hute naše psenne.
Jaj med tem jicam banki, de nif prodise, holar
fride. (Vode u roba zadaj.)

Šimi: (Je odložila potank gungire in shrele pti u
roba in je gabelajle na listale. To Lini ude
vle, que k hujpi je volje, poise dotični folij,
hola priče, pisati, u opunni gungire je pi-
me u leu roba, q denu gert, jise ~~je~~ u
hujpi in je.)

(Je zadaj roba u juje pisavje na stroj.)

4. prizor
Šimi, Ček potem Lini.

Ček: Tolko juber, gospodina! Je lej mure, mure!

Šimi: Ah, nič! Lani jajna je, keba kanaliža.

Ček: To je pirci pircle pti. - Anaki pircu
ministrarskemu sekretarju. Ne bta je lej rreč.

Šimi: Šistim, da!

Ček (poprta, če je hola na risti): Saj je fudisti
schamerstok sejt quince. Tohile imam jaj
rad, bi jsh je lej.

Simi: Rejine, lej ne, to hit ~~logi~~! (Sue pany's bar.)

Cik: Spisits', de ne? (Fogura se puluet shug alk, F
je pime shug pava, mi je shube le ubi.)

Simi: (u ne gmenis je to, je čisti pasiona in piše.)

Simi: ^{perde} ~~stare~~ plegnatiens y robe zadaj. Le eu pr.
glad ne plunge tod, mado zebaslye in mar.
šine opavale pri Magayni, kalore, de
mi mienar opavale.)

F. prizor.

Prijunji, Vatačnik

Vatačnik: (stopi stopi gparni shod, nois na tasi
čaj z mnom. F. deruge jeja mni glade
Vchlenice piva.) ~~lema~~ Dobro jutro
goupod šef

Cik: (bi je bil je ob ~~quidam~~ Linnem prihodu ovp.
njin, stopi mado pice in "zedregi odgoroi.")
Dobro jutro.

Vatačnik: Dnar prar goupod šef. Le pokusitro
lingte, de se goupodine čime ne gmoči
pri zehyijebah.

Simi: Ali sem se madi je besolaj?

Cik: Hm! Vsi niso gmočljivi.

Simi: In se helo hitro.

Vatačnik: Potem so pa nepohetne neprijet.
nosti. — In sem princel čaj za

gospodščinu Lini ni piro je gospodščinu
čimni, (Podari občo ne mlizo.)

Ock: Keri to?

Lini: Taki dabi mi je.

Mimi: Jaz sem pa gijna.

Ock: Ali ne rečem! Je le dober, da mi gospod
Kata pakej. Mimi je ne liho prar, da
si letole stazate med delom.

Tatačnik: Tudi jaz sem tako mislil. Kar je
gospodščinu tako ščeta ---.

Ock: Ali je glava Marekizare menne urejmur?

Lini: Pa podpisite gospod sč. potem oddamo
priporočilo.

Ock (praprise.) Taki je!

Lini: Pri nas gre ne takoj! Prompt!
(Lele na piže ~~lele~~.)

Mimi (je med tem nabrila piro in izpiše
hojare.) He to je prileje. Potje ri
spijte, Tatačnik: Tam, da tudi vam
ne to ščedilo. (Je pisat.)

Tatačnik (zame stebenior, nabri in izpiše.)
Jsem ne bolodno opiat, če ita pište je
kaves naboine rojore. (bolide.)

6. prizor.
 Pijung, prij Vatačnikas

20/9.

Lini: Gupro šif, usda bi z ramu neha govorila.

Cek: Mi meel širini čini mogre?

Lini: Ni goheta, hodi leha kuhaj, če dovolite.

Cek: Prosim.

Lini: Povile bi za prošanje glave.

Cek (= govorci): Hm! (Dumit'ja) Nisam nič
 proti temu. Lani me vem, bi prečel govor
 kat. kaj ga poznate!

Lini: Gupro kat mi je že objubil.

Cek: Kuni ni povdal ničesar. Velj' vam je
 objubil?

Lini: Lincii.

Lini: Da diktiranj, kaj ne? (Vise naprej)

Lini: Lincii.

Cek: Hočem govoriti z njim. Lincii, leha rečeno,
 jaz nimam namproti. - Kaj je si
 govoril čine širni? Ali naj govorim
 tudi vam?

Lini: Pa le govorite.

Cek: Bom s katem govoril radi vseh.

Šimš: Le! (Rapu hujšor.)

Lini: (ji zhela nehaž apisor ni ge ž njani v
sobo ni denu jedy.)

Šimš: (prožja čehs): Ti ste že fejil fant gospod
séf. (hame druge spise in odide za
Lini.)

Ček, Šimš.

Šimš: (pride, bo ji odide Šimš slyš glavni shod)
dobro jutro, gospod Ček.

Ček: Dobro jutro! Hoj mrega? Ledite gospod
Šimš.

Šimš: (pride, ledi) Predet sem vam per-
sél, da brate informirani. Delavci
so imeli plovci zbiranje in plovci
danes k vam z znani zbiranje plovci zbiranje.

Ček: Pa naj plovci. Kite ni doma, jaz sem
ji jih ne morem obglaviti ničesar.

Šimš: Pa stroj mi plovci enostavno. Zdej so
vsi plovci doma. Vam lahko zbiranje
če na mal plovci delo. Vse rasi do-
lave so plovci, in ne morete obglaviti
terminov in tih delo.

Ček: To plovci plovci.

Šimš: Kite ni! Naj med tam plovci plovci.

pede, zna biti usodno za vas. - Licer meni
nič mar. Pisal sem vam povedat le
iz prijateljstva.

Cik: Sem vam pralžen za informacijo. Pa,
hej u hoč!

Sluznik: ^{Za prvo} ~~Si~~ ^(mogoče) bi se ~~pa~~ dela najti se druga rešitev.

Cik: Kakšna.

Sluznik: V formi Por. št. 1? so ustavili dela
in peti. hromus.

Cik: Vam.

Sluznik: Tri delavci so tam na cesti in jaz bi
joh lahko pridobil, da bi stopili v službo
le vam, če bi stankali rasi. - Samo,
seveda - : petugo je dolgo.

Cik: Kar pranje.

Sluznik: Nič prubnega in nič nenavadnega. -
So nekaj stvari, ki bi se počeli. Vam malo ljudi
podi politike, ker um^{il} pač - - -

Cik: Vam, hej ste bili in ste se. Ali to
shupčijo nima opravka.

Sluznik: Pa recimo, da ne. Ampak vedno
med nami ni bilo pravega shupča.

Cik: Saj jih tudi ni mogoče biti. Kaks pa
budi, ki nase prave shupče stopile z vami
in hgovno grejo? Na kaks nase?

4 berum zisel rum.

Služnik: Fimate ničoho pra, gospod Ceh. Soje
 legorile pajmere, u tole je rašo brodho, pri-
 znam, preusludnostne. Mi j melega pare
 veliter. Tidište (pregleda skrb sebe.) ~~nej~~
 otkrito povedam, jaz ničem bil nishodan
 srečalish. . . .

Ceh: Kaho, da ne? Tajte rodyt shauke.

Služnik: Pardon! Res sem bil, pa te radi tigo-
 vine. Koča politična shauka je imela
 je roje legorce in otkritih in če bi
 se bil otkril, taket le ram, ali le
 župnik, ne bi bil opraviš nič. Taho
 pa sem prišel malo pogovorico in
 splošil na stran delavcev, bi se me,
 kot inteligentnega človeka izločil je
 predrednoba. Mi murem jaz je to,
 da se me izloči. bolhristo ran posem,
 da sem se shauil in shauil, a ne mi po-
 magalo nič.

Ceh: Takoj bi se shauil, če ran je nasho.

Služnik: Kesho mi mi! Politika ^{same} prišaja mi
 ne neme. Neme le to, kar je j njo grezi.
 Damer se hroiem reči: jaz sem s teorijom
~~ne~~ zanjil bolho, da damer le shau
 prilejem šudi - reče projektje. Na
 primer takole kot ahaizional bi haki drugi,
 ali hoj podobnege.

Ceh: Pa prokurite.

Služnik: Ker sem je všeč naroden človek, ne

bi se rad rezal s tujim kapitalom ni bi
pustopol najraje tle domaščenim prot
jetim. Zato, opredite gospod Celi, sem
tako prot, da opredam, si bi me
vreda hotela rjeti za komarjona s pri-
mernim kapitalom - -

Celi: Na quimer?

Sluznik: Za r per s pambotivê do pol mil-
jona dinari, recimo.

Celi: Bom govoril s Kutom.

Sluznik: Brate simeti pred oči, da tu ne
igre vloge samo kapital, ampak se
tudi slej dungegas.

Celi: Naj mislite?

Sluznik: Taj misem recijaliti, ali odhito re-
cimo, ali strankino roditor bi ob-
držal si v ~~polu~~ naprej. - Imamo
naj delavce s rokah.

Celi: Bom videli. To u s Kutom pomeniva,
nas povatva na razgovor.

Sluznik: Proa, proa! (Vitane) Kram, da nam
to ~~na~~ rum pomenivalo. Pa - opre-
dite gospod Celi, brez zamere.

Celi: Pozdravljani gospod Sluznik. (du de roha.)

s. quiper
Prejme, Trohes.

Troha (uhogj glarni shod): Dobor dan.

Čik: Dobor dan, Troha.

Sluznik: Sem je jaz vse obrazil Troha. Gospod Čik se prажuje, ali pams ob neki umerni, ne more diti sam nobenega pozitivnega odgovora, ker Rita mi, mentan mi 'uhogj'.

Troha (Sluznik): Pa si povedel vse?

Sluznik: Vse natančno, ali mi res gospod Čik?

Čik: Res je. Vse natančno.

Troha: Kdaj bo potem mogoče govoriti z obema?

Čik: Kt ne je davi je ob subtil odpuščal. Ne vem, kdaj se vrnem.

Troha: Približno?

Čik: Tudi približno ne vem.

Troha: Bom se že zredeli.

Sluznik: Najje da. (Troha) Pjotira, pojotira.

Troha: Pa pojotira.

Sluznik: Z bogom gospod Čik. (Uhogj glarni shod)

Troha: Z bogom! (Uhogj glarni shod)

Cik: Troha, pričajte, 'Nahaj' sam bi ras
oprašal.

Troha (stopi nožej, potem zavgije skizice
je Sluznikova): Pravj poudem. (Ček)
Kaj želite govoriti cik?

Cik: Čisto Troha.

Troha: Pravim! (Ček)

Cik & pameti Trohi cigareto.)

Troha (je zmeščen game): Pravim! (Si pižge cigareto)

Cik (si pižge fudri cigareto in vidi mal pre-
mno): Forejte no, Troha, kaj se hočete zopet?

Troha (zmaže z pameti): Kaj hočemo! Laj
rdite govoriti cik, kaj hočemo. Folkho je
služba de bomu r štamu posteno pre
golgati reke in rože. Nič več!

Cik: Laj sam mi tebr hudo.

Troha: Tebr nam je, br semu pač sami neaj
bolje mi se ne bi hile bila fudri se
bi zadržali. Le premislite kamalu to
pet let, haar obatoje hudohe. Vi ste si
ne popravitli, ne jenovirali in razpisali
projekte, mi pa smo se zmiraj na sistem
beloh samo leti pri mitarloritor. To je res
hivirno, govoriti cik.

Cik: Če ne sem, kaj pač govoriti Kat, ampak
sem pa smenje, da se osmem delarstvu zoi

sati ne more.

Proba: Kake bi mislite?

Ček: Če bi se sploh kaj zrisavalo, naj bi se
zrisalo le redkimi delavcem, na
primer vam in par drugim. Ne
radus delavci pa so plačani itak
preveč.

Proba: Ah, tako. Z drugimi beredami: Karadus
delavci so preveč plačani, mi majstri
pa pačo pusto, tuj mi leta zrisanje.
Nas plep se pa glasi: Vem, ali pa ne,
benem. Če vam tega že ni poročal
Sluznik, vam poročaj.

Ček: Vem, vem. Ali poročal so izjame, ki mi
ne šrodujejo. Pa bodo na primer, ostali de-
lanci ribele, da ste dobili mojstri poročilo,
se jim bo lahko poblo: Ledo, so na prvi
prvi, pozneje prisute ne prito vsi drugi.
In bo mir.

Proba (ostane): Hode gospod Ček! Lra je opra-
vita. Mislite, da bi mojstri uprjali ta
predlog?

Ček: Zalaj ne?

Proba: Ta bi nam očitali, da smo se podelili
kapitalizem! O, ne! Kdar je moj se
malo prstem in bolelo, potem tudi iz
drugih ozirov ne bi mogel napraviti
tega.

† ٥٦ لی شاهی

Ček: Fj belišnik?

Proha: Seržibis, puv zè vedaj toje plačani, lebor delanci ni ča bi obšli gboljske ramo mi, bi lista drabratne prinica. Felodce imamo sendar pri enake. - He, ne, gospod Ček! To ne gre! Z bogom. (Fje k rotnu.)

Ček: Počajte Proha!

Proha (se obrne, a ostane pri motih.)

Ček (seže v listničar po bankovce.) Proha! Famet! Tu imate tri re dinarjev. Vate, oplaščen pri delavcih, priniite jih - -

Proha (ompuje, skus neodločen.) Kej?

Ček: Tu nekaj morec nam pridamo toliko, tajno, svedet, da nihče ne bi vedel - -

Proha: Kej mislite - - ?

Ček: Le nihče se ne praviite ni ostaniimo pri gatsli.

Proha: He, ne, gospod Ček! (Le umika. Premor.)

Ček: Eh kaj bi se ~~praviite~~ premišljali. Lej ljudim reče, kaj bi se teje odločali. Vzemite - rebi in drugim v dobro. - - (Premor!)

Proha (odločno): He, je dejte nam! (Vzame denar in odhiti proti metu.)

(Med tem prizreem se čuje z roke vedaj priganje na stoji!)

9. junij
Ček, Lini's polni Vitačnik

Lini (prejeto naj pisem - podpis): Lini, ču podpisete se
to huerghidener.

Ček (podpisuje): Mi je zopet tle bij presnega naveril
rečej.

Lini: Mi. Lani to je povedal, da se pelje zjutraj v
Guljano in da se mogoče x dojdele e mae.

Vitačnik (pisalnimu obrodu) Vaguni so pisli, na.
prvič sem, naj jih tehoj malije. (bede v roba
na duni.)

Ček: ~~Ne mi pisalnih, pa pisalnih, itak, itak, itak~~ Potem
je prav. Lini'st sinu so reči dobano pozdrav.
Lini'st je prišel inšpektor od ministrstva.

Lini: Zvedela sem pr ote daves. - Lini'st se krehli:

Ček: Takle, junc vas...

Lini: Da bi bila pomagala Lini'st pri zabavanju
omega gospoda. - Holis'st ga jdblika potem
proizigje od hupigje? Haha!

Ček: To je edvinio od hupigje! Hm!

Lini (zave spise, nagajor): Se postane proizvodje
maja dva procenta! (bede s spisi v roba je.
dej)

10. junij
Ček, tle, župnik.

Kat (vstopi z župnikom pri glavnem vhodu.)

Ček: Dobro jutro, gospod župnik. (Kata) Kaj, da vi
že naspj?

Kat: Dussim, sedite gospod župnik.

Župnik (de take Čeku): Dobro jutro, dobro jutro, gospod
Ček. (Ček)

Kat & Ček: Sedaj pa poslušajte. Tvoj brs pajumel,
zhej um u tebi hite umel.

Ček: No?

Kat: V Gubjani je namreč bekgrava pomehneke paj,
Kara. - Če bi bil paj minister, bi tebe
enotavno pepravil. Same nage ženske so
na plhak - šandec - - -

Ček: Mi ji bil mari nstri?

Kat: Seveda jim bil.

Ček: Pa bebi to. Ti u sendar nikelas nisi za
nimel za take nči.

Kat: Saj se še sedaj ne zanimam. Ampak tebi
tu problem - Gubjani me nča Solinari
in prari: Ti pa pa invenitno paradiš
u pajtari. Taj prari, bebi in kaj in on z
ost gotovostjo bebi, da je moja sliha u
pajtari. Taj um zehnjani, da je nsem
nidelar del slihe in da je nemogoče, da
bi bila haba slihe pajtari. Na to prari
če ne verjameš, pa pojdi. Gubjani. Pro, prari.

pa gojotivas.

Zupnik: En ata ola?

Kat: Serda.

Celi: En je ves boja ali he sam?

Kat: Pa ne vem ~~boja~~ moja tudi boja.

Celi: Tudi moja?

Zupnik: Tudi rjogora? } (ob enem).

Kat: En vaša tudi tudi.

Zupnik: Boja? Jaz se miselam misem da l
sliskati.

Kat: So je tudi jaz misem del. } (se mejeta.)

Celi: En jaz tudi ne!

Kat: Le pričevajta. Vama je mine muel. Lili
je naravnja fabole: Eisto zedej je naša tovarna.
Epredaj budoji glat tele, hi ga humpo delarci. Ohog
lelele pa plisera midra - - -

Celi: Midra?

Kat: Midra in naše frajle!

Zupnik: O, pohujšanje! O, gul!

Kat: Kar lili, gospod Zupnik! Ladij pa

44.

Arjste ni kot slojges, ho je r' g'je razbil
kamnito tello.

Zupnik: Oj, o jop!

Kat: Na razbiti jelli pa se blisici napiso ^zgogaji.

Cek (brici pohajec): Pa kdo je to psichal,
fag, fagur.

Zupnik: Golorr! To je namotenje verskih
psenic.

Cek: Kdo ni ppa?

Kat: Se opasias! Ona banebe, Kos.

Cek: Jaz sem pohajec. - Tu je slika se tam?

Kat: Kaj pa mislis! Tisti moment sem jo
hupil in del opraviti na ramo.

Zupnik: Hupili ste jo, teha ^{me} g'isur rec?

Cek: Za polstir?

Kat: Tistiro dinaror!

Zupnik: Tistiro dinaror! Za gub listiro
dinaror.

Kat: Kaj pa sem postal. Lene ji bile teha in
honorar sem bil se rec, da sem jo opravil r'
hraj.

Cek: O, Kos! Kaj me le psichal!

Ket: Kaj pa morda drugake pričakovali od
sebege postopnega. — To je sploh
druga naravna baraba. — Najbolj
me le ta gazi, ker je ne ta našim
pisel do bistvo linar.

M. prizon
Piejinci, Kaplan.

Kaplan: Dobro jutro, gospodje.

Leh in Ket: Dobro jutro.

Kaplan: Paar, da ste tudi vi prihajali gospod župnik.

Župnik: Kaj je?

Kaplan: Selarci so sinovi zburati in pustili
bodo k vam v zbirali prisanje plač.

Leh: To je res.

Ket: Ali res?

Leh: Sem ji zvedel.

Župnik: In kaj imate vi pri tem gospod
forar?

Kaplan: Pisel sem pravit za nje, ker so res
poštenji. Imam pravit pravit in njim
v stih, hader grem obhajati in obiskovat
kolnik in sem, da je pri njih beda
vrednauji govt. Ohoči so slati in
shno omledarajo zadnje mes v soli.

Zato bi naju prosil o imenem posvishenju,
gospoda, dejta, gosojta jim naj bolše, da
bodo mogli živet.

Kat: Čudno je mi zdi gospod kaplan, da se
poskušate že živet, hi se pa pričnu naši
nasprotovati, se reči, dijari neravni ele-
menti.

Lupnik: Res je to! Tudi jaz se čudim.

Kaplan: Vsek ima pravico imeti svoje prepričanje.
Prepričanje so različne, ali tede je to
ena in tere so brez razlike na prepričanje.
Kirično bi bilo, da bi imel prepričanje
pobogati le pemužen človek, revej pa bi
že imel radi hruške shiroti in zeta-
jivosti. Lian pa - naj jih plačujete le
že dobro, ne je mišljenje.

Kat: Se kaj res vse te stvari držejo. Ograjbajte
svoje službo in pustite druge pri miru.

Kaplan: Dobre s tem, da se zagovarjam že
sedne, brezpravna reveje - miškim -
misim najbolje svoje službo in svet mi
prav nidera ne očita, kar bi se ne
skladalo s luščanstvom. Vsem hja-
pejam, to je nanka našega izveličaja in
pa tem polu hoditi je naša dolžnost.
Bodite, ~~ladi~~ posvisheni, da bodete nek-
daj tudi vi posvishenja deležni.

Lupnik: Gospod bratis, mi tu misli, da bi najla-
geli svoje shirojene pojme o luščam.

itru. Lira qia je hudi v pisnu zapisano:
Hlepec hudi pomenen, prazen gospodu. Raz-
umete. Gospod stoji in druge v dotti veliki
mari vriste, roji ~~sej~~ hici anche dolj,
mrit. Koliko sta dela ze serker in druge
dobrodelne in hudeke in narodne vitavore!
Ce je hoini in gishori sluzi mi vici, naj
si prebere. Lest je velika in pridruze hudoj
manghe prasad.

Kat: Taks je!

Cek: Gledajte gospod kaplan v pricajne.

Kaplan: Prosim.

Cek: Ali vas je kdo naposil, naj prisledujete
pri nas?

Kaplan: Nihci! Lirici, ko sem se recial o spre-
hoda, so stali v zimah delavci ne cesti.
Vprasil sem jih, kaj je novega in so mi
porocali, da namerasajo stasbati, ako
jim ne zboljate plac. Kato sem se jim
pruvidel sam in popelnoma brezot-
rezno ze preredovalca.

Cek: Farnicuje li lito, da tege ne lis stasbi!

Kat: Gotovo.

Lupnik: Gledajte vas gospod prasin! Ne delajte
lahko stasbi. Sami reute, hodo ste zapisali
mi pri ordinacijatu...

Kaplan: Pred roji recijo nam exist.

1/2 (Chapman)

Kat: Ta, gospod kaplan. Še nim'čas je, da ne bote o
turi strah. (Celu) Licer pa - kaj je
na osem.

Celu: Res je, da so zborovali in zahtevali po
viseli. To strah, upam, da ne pride.

Kat: Ne sme gasti! Na noben način! Za
re, bar smo dobre stvari redje in to,
Gospod Zupnik, skliče naše ljudi
teboj' danes v dom in jim prijamite
de so zapeljani od čiste neodgovornih
elementov in jih pregornite. Vam, da
bodo ubogali. (Celu) Pri boji' se
napravi ti red.

Celu: Brez dvaj'!

Kat: Kaj pa nisi? Tam bo kraka nekaj ure,
niti.

Celu: Je že muren. To sem že jaz douzel.

Kat: ~~Ne~~ kaj, kaj pa hočete in potem?

Kaplan: Jaz sem stari ^{ranj} svoj dolžnost.

12. pripon.
Prejini, Groha.

Groha: Doler dan, gospodje.

Vi: Doler dan.

Celu: Kaj hočete, Groha.

Proha: Kihar ne zamerte, če vas motim.
Tu, gospod Ček, náte! (um moli
siroče) Premislil sem si.

Ček: Kaho to?

Proha: Veste, tehr je padlo na me, ker um
vzel štedenar, hahor hi si bil na.
Lacal ne sem belšus beune na
dušo, čeprav sem ga vzel le z na-
mnom, da ga dam v našo bla-
gajno, če bom res izhajali.

Ček: Nočem ga! (Polji bankovec
na mizo.) Kaho kodo drugi zelijeli,
tehr bom tudi jaz, če bo treba. Onj
zamere! Z bogom. (Čokole)

Kaplan: Gostite moji nadležnosti, gospoda!
Z bogom (Čokole).

13. prizor.
Pojnjo hiž Proha in kaplana.

Zupnik (postane): Torej tehr je. Torej pridem
mejnarije, da jih ne naše fantje za
greter v dom.

Ček: Le pridite se gospod Zupnik. Le
poh, umije.

Zupnik: Da, da! Obe se obhaj! Z bogom,
z bogom gospoda.

Hot in Ček (Šu dejata robu) Z bogom gospod
Zupnik!

Zupnik (zê pî matich): Greho na fa-
porbhi prinjela! Nibar ne pozabite
gospode. Amin da! (bârdle)

Lek in Kat: Ne, ne bora, ne!

14. prizor.
Ček in Kat.

Kat (haj ne bičale): Kaj je s tem?

Ček: Nazaj ga je prinesel! — Dal sem mu
ga, naj bi putisnil na svoje ljudi...

Kat: Pa ^u je shval, tepec!

Ček: Kehr vidiš! — Vêš kaj je morege?
— Sluznik se namna prunja ze kômpan-
jona.

Kat: Sluznik? Kehr to?

Ček: Prasi, da pristopi s pol milijonom.

Kat: Vê ga ze imca?

Ček: Ga imca ze imeti.

Kat: Čê ga imca res, bi nam pisil pavor
pav. Vêraj p' pislo pisnu očetu
ne me, de zeltera banke platêr me,
mice, bi zapade zdupje tege, o govorini.
En to je petstolise dindar.

Ček: ~~Sluznik~~ Pa ga sprejmiri!

Ket: Pa ga!

Cek: Cene kapital, beku laicini in potenu per
- vrede strane!

15. prizon
Profuz, Sluznik

Sluznik: Tolu dan gospode, dober dan gospod Ket.

Ket in Cek: Tolu dan.

Sluznik: No gospod Cek, ali ste infurmieli gospode
Keta?

Cek: Sem.

Sluznik: Videl sem gospod Ket, da ste se pusti in
sem bil tako prost.

Ket: Prav, prav! - Gospod Cek mi je raz-
prjel vsi predlog. - Veste vsi ena sama
ni treba pravit - ali bolj neenotno pa-
talo, toda vsa misla proti temu, da bi
u Kras sprejeli, drugo. - Grede po-
meniti se se imamo v predhodnosti.

Sluznik: Grede, recede, hehe! Razumem!
To bo potem lehorobri evro inter-
nacionalne družbe. Zarokane bodo
se merodajne shauke hehe. En se
se razumejo protuor plujej, kadete
niti, hej se lahko naprovinu in pa
nej se se mi ~~st~~ na glavo portarje.

Zastor.

18/12.

III.

^{1. prijetu}
 Kat, Ček, Sluznik, Vlačnik
 (Vi neke oblog miže. Neki se ne ja druzte Kat & drug.)

Kat: Hezapisali Vlačniks?

Vlačnik: Lenu.

Ček: Mi sinamur oē hej?

Sluznik: Reko miškimur padoi delavskih plač?

Ček: Da, to!

Kat: Mi kula reč mišliti. Zadelujie sta je goved
 župnik in Ček sinenitovizredle. Kiek
 je potočajel proge...

Sluznik: En jaz tuči proge!

Kat: Neholi bi je.

Sluznik: Danes ne vem, če bi jo še mogel. Tako
 burkajo na me, kotliki sem z rama v
 komfranjie, da je groje. Lica, samost,
 ubi pumeur. - Kieke!

Kat: Naj burkajo, k nič ne stane.

Sluznik: Lenu se je us tehr.

Ček: Je še hej?

Kat: Bistom, da nič!

Služnik: Potem se zločinimo!

Vitačnik (zanimljivi zapisnik): Podpisite, prosim.

Pri bi (je moji podpisnjak).

Ček (Vitačnik): Ali ste pripravili roke za
pisar?

Vitačnik: Pripravljeni so! (odmev zapisnika.)

Služnik: To je res! Včasih imamo slavnostni
banket.

Pat: Poglejte, prosim!

Služnik: Čisto sem pozabil. To je imel
človek toliko misli. Ali gospoda, jaz
ne bom mogel biti pri tem, ker
moran ravnarje pogledati na roko.

Ček: Kje?

Služnik: Pri direktorju. Redi, handsider
in delarske zbornice.

Ček: A, tako!

Služnik: Prosim se malo pozneje. —
Gospod Vitačnik — prosim, ali samor,
ali zmagujete delo s samima gos.
podpisnicami.

Vitačnik: O, lepo, gospod sčef! (odmev
zapisnika in spise - roke me dema.)

2 prijav
Dvojica iz Vrhovnice.

Služnik: Videl sem le, če li bote kake najete
se kake muce.

Mat: Zensko, mislite?

Služnik: Kake ženske...

Čeh in Mat (se pomembno pogledata.)

Čeh: So ji radi teh, dobi ženske ne raz,
pajene.

Služnik: Kake to?

Čeh: Mi se vedno tega, ho sta dobili ole
negimi ženi abominacija prave pači
nasih gospodov.

Služnik: Kake!

Mat: Saj je res, kake si je potolajil?

Čeh: Nasa rida mi mnogo dela ne to,
ali pa eno ji le mi blizo, kake umi
opazil. - Pa ²um, ³ji princel in
tuta je doc obleh! soile - naly je
je dober.

Služnik: Samostrelj umenur; Zenska je
ženska! bleha je ose!

Mat: Nasa pa je pomiril gospod župnik,
in jaz ¹sem ji princel in Ginklyane "

Shygnile: Ky' je sla^{#2}
Ček: v banku po denar.

nasje rezan molitvenik v L. družini z
zlate obrobe - ~~na~~; sedaj je položena.

Och. Samo, bog re beko prijazno je ne govorita,
ne pira ne druga v nečistih govorilnicah.

Služnik. Samo ob veli pumeru. Zevke v
gubosumne.

Čik. Zato se je nebolje, da napravimo da -
neinji seču stoji v pisani, ne doma.

Met. Na vseh način: Trebke dani set.
Jitner in v srednjem pisani nej
je obheja.

Och. Da pisele Lini do reča dani:
#

Met. Naredil sem ji, nej pisele je rečej
gospod s gospodarskim vlakom.
Kini je sta v begorino, da nahupi
ne pobehtur. - (Potani) Kaho se časi
opremivajo. To na jutranjile trebke, na
bila reč od svojih osomajenar. Tamo pi
~~pisani~~ pojatimi in pisači se bodo mi
gleani oboli nas.

Služnik. Samo ob veli pumeru! Kapital!
Kto me pleče obrog zlatega telete?

Met. V zlatem teletu se bar roje molitven.
Ne mi ta kareba bolaj pike pod roke -

3. prijazn
Prijazni, Kos.

Kos (negle robote): Doler dan!

Shygnik: O, gospod Kos, Doler dan želimo.

Leh in Mat (ostrenite, ali hi punem razbur-
jenje ne morete spregovoriti sediti.)

Kos: Apriobite gospodje! Včrje je v raz,
stan prijetile pimate.

Mat (zdriguje jezo): Kehr?

Kos: Prodali so vam moje slike, ki so je
bile že prodane. Sotična uslugebke
ni v prodaji nič vedela in jo je
prosele vam, da si jo to ni bile opra-
vica. — Sedaj posim, niste mi
slike in jaz vam pruem denar.

Mat: To je zgledno nenogroče.

Kos: Shauke, ki je pura slike hujile, jo hrče ve
sick način smeti, sicer zhitare vrnjen de-
nar in sto procentov odškodnine.

Mat: To nima nič pri tem! Slike sem hu-
pil in laste. Koj meni mar pri lupci in
odškodnine.

Kos: Torej ne noben način?

Mat: Ne!

Kos: Potem bom pa moral napraviti re-
eno. Z bogom! (Krče iti.)

Mat in Cela (u neposredno in prmenljivo
pregledati.)

Cela: Čekajte gospod Krs!

Krs (u obliki): Prosim.

Cela: Koliko znaša odškodnina?

Krs: Štir procenotov.

Cela: To je?

Krs: Trilisoč dinarov.

Cela: Jih plačamo mi ---

Mat (hrče nečej ugroajati).

Cela (nu mižne, ne mižni) = - in ob.
dijimo vtiho! Je prar?

Krs: Hvala! Prar!

Cela: Tendar dolite zračev. Prodite sem!
Porabim vas se rečijo...

Mat (hrče upet ugroajati).

Cela (nu mižne, ne mižni): Ne drugo se
povem pravišmo.

Krs: Hvala! Z bogom!

4. mižne
Dijimo vtiho! Krs

Mat (Cehu) Kaj rendaš misli's ?

Služnik: Kaj pa ji ?

Mat: Pač kaj ?

Cehu: Ali mi prar ? Kaj bi nam rendaš
služnik ?

Mat: Eisto ne !

Cehu: Mi nam odprekš odiskrovinar, se bi
reparil drugo.

Mat: Ne !

Cehu: Kaj potem ?

Mat: Mi, da quis tehr barabr vohil h
nam ne rečijo !

Cehu: Lehej ne ?

Mat: Tahr barabr !

Cehu: Prosimo odhiti - Se nuro samu
med rebrj. - S. Fant mi barabr. Po-
sten je, hahar melohor. Če u pa je
podetel z naja in fupnile nuce, je
ahil to gavar - - -

Služnik: Vahr ?

Cehu: Da ^{nas} ~~naga~~ je nadhel - - -

Služnik: A, glebr tele - nam nehej dšal.

4 hupila bisti dve aliti; hi j'oh je name
prinyel, rem preprican

no, da bodo mislili teho! Imenitno!

Ceh: Ali ne pomagaj!

Mat. Hudič naj zame va shujaj! (Gre osobe na desno.)

5. prizor
Družina bez Keta.

Ceh: Kaj se hče?

Služnik (mu pokle na ramo): Imenitno!
Stahimi ljudem morda biti o obraz
prijazni, če ne te behoj kam "nameljo".

Ceh: Kdo je pravzaprav z delavci?

Služnik: Sedaj so pozabili na itrajke in
na pldce. Same volitve jim ~~so~~ ^{so} na glavi.

Ceh: To je dobro.

Služnik: Brez je! - Naj nam hotel vprašati.
Kdo je ita udaj ribar z dobrijem
djemom?

Ceh: Dobro!

Služnik: Pa je bil nekečasa zelo hudič na
nas!

Ceh: Pa se beho!

Služnik: In se me njegovo dinstor.

Cek: A, hej dmitro! Dmitro je on in on je dmitro. On je pogrešil, da mi je dmitro dalo nezanesljivo in mi ni bil bližji kot vsi, da si ni je njegovo delo, tem grozljivi drugače. Rek je dmitro on, se je zbrinilo tudi dmitro.

Sluznik: Pa hehe, da se je zopet spetjagnil z nami?

Cek: Hm, hehe? Taki puno pun gostopustor naše firme, hi puno nove lege denarce, dmitro se ~~je~~ pod mojimi imenom parheta je gaisto dila. — To je vse.

Sluznik: Vsi hičejo nepraviti z mano ravnatelj.

Cek: ^{ravno taki} ~~se~~ ga je! (Poleže s prsti „denar“): To, ga je!

Sluznik: Samo ob rbi umem. — Torej greče ne svidenje! (Kunde roko.)

Cek: Na svidenje!

Sluznik: Na svidenje! Hehe! (besede)

6. prizor.
Cek, Ket

Cek: Sodrga! Sama sodrga!

Ket (je prišel skozi meta, da je bil sčel zeduje kende): Res je! Sama sodrga!

Cek: Vse se guči k nam in vse je naprosto.

Met: Vu je naprodaj! hi je prodani. Ali
imam koga obliž ubo, hi mi hupljen?
Reke pogledat, vrabe pende, ~~in~~ rek
nasmet, oče je hupljen. Le jim pa
v enomer ne sipeš v žep, ni postel
njše snijaj. Terehin dveldeest ~~delat~~ ubo
gnit abbiht pogelijo radi ene nebrjane.
Tudi jaz pravim! Golaga oče hupji!

7. *prizor*
Prejsnje, ~~Lin~~ Vlačnik.

Notações: Forolita grande, ali mesmo está
enroscado.

Thet: Key?

Vitaenik: Sun le hotel opozast; se ti gude,
hi, danc na plošhel firme tu sun
proabjeni na rečer, nam nio
logik, helo neblodjeni.

Cila; Zahaj'.

Nitčénik: Lej jih poznate! Liri polni srečel in
so mi prijatelji. Dugate pa -- ? No,
gorode že vete, zahajata jih pravilno.
Zaj jih ne bi!

Cila: Trij pamo daves ze jellehuar.

Prispevki: Ni pamoč dancov! R. Mene ne
smo brigati to. Lano nebij prours.

сик, № 2

Vitačnik: Ali imam kajer napraviti majhur
samo za zabavo.

Čela: Kaj se mislite,

Vitačnik: Tega ne povem! Tega je pa čisto
nedolžna stvar.

Čela: Reci mi, le! (Pogleda Vita) Kaj?

Kat: Naj napravi, da bo kaj zabave.

Vitačnik: No, prav - Spem, da pripeljem
tote (Prebrsje medu).

S. prizon

Čela, Kat, potem Lini.

Čela: Pa jima ginej kaj posebnega.

Kat: Lada je ne bo!

Lini (elegantno napravljen): Oker dam gospode!
Tavaj se misem dobile!

Čela: Zakej ne?

Lini: Gle sem težko po vseh v banter in
narcisole, da problem ob desihole po
denar. Mladniki ji ojet arizo na gnanje
ni dejal naj se problem. Po problem ob
desihole je mi pravi, da ne more izpla.
Čati, ker im parnolele daves doma in
mi izroči to pismo za vas ovetur gospod
Kat. (Pa Katu prizon) Dungege mi!
(Dobro v roko gedi, na dlemi).

9. prijetu.
Ček, Kat.

Ček: Naj poveš to?

Kat: Druge videli. (Vodnje pisano, here, ^{roba} ~~roba~~
se mu pričnejo tresti, težko rope. Ček ga
prazgorno gleda. Denar se mu izišeje s
hrupe)! Kaj - to - sedaj? (Se resno ne
stol.)

Ček: Naj je?

Kat: Trake švetti - bruhurs!

Ček, švetti?

Kat: Puri!

Ček (here) Darnokar smo prejeli telefonir
spričo iz Trsta, da je naš bratler Verdaro.
Švetti proglasi bruhurs. Po sedanjem
stanju mi pričakovati nad 20 procentov
krota. Za naš bratler deprimane merice
te fudke ne moremo rei pravičeti hok
hite - - - (gorri) Naj sedaj? (Vne pimo)

Kat (zmižne z rameni)?

Ček: Naša težjeter znaša menda nad
miljon.

Kat: Vsej rem gledal. Šljon dostr
lisc.

Ček: Izgubimo kraj milijon - -. Tega ne

To nina nie pi tam!

premeremo! ?

Kat (hruj' st'no) Ne!

Premor!

Kat: Naj grede, kar hoče! Toda redy tih,
da miče ne igre.

Ček: Tndanâsni večer?

Kat: Le nisi, hehe, da mi nič. — Tojdi in
telefoniraj v banko, naj strar dize tujno.
Vraj tege naj ne izdejo, da smo prizadele
mi. Reci, da jim v gamar postjemo
drugi mesice. — Pred svetom go, he,
kat da mi nič!

Ček: Tobar! (Vzame klobuk in odide.)

10. prizor
Kat, Lini

Lini (pude iz svoje robe, belogile je klobuk in plašč):
Goyrd rif, ~~malj kima~~ kile peris pri
zhamih.

Kat (molomav): Tobar?

Lini: In mi je pokredel, kar sem slutila.

Kat: ~~Št~~ Kaj?

Lini: Kar si lahko mislite

Kat (v dele nerednege): Ne bi redel -- ?

(Enjeu pincus in Torane.)

Lini: hati sam!

Pet (vzmemizjem): Fakr? - Mi ni pomoci?

Lini: Ne, hej je ne maram. Samo prosim vas, ~~da~~ predite stvar fakr, da bo par je me in ja vas.

Pet: Je se oprasanje, se sem res jaz ---.

Lini: O tem ni debate, gojpro sef. Zenske sem in moje brude gostostnje.

si prijaz
Dujšnje, obini.

obini (na oborjina z drema brskame, iz letuški gleda gugal, stahlende rina v. tol. ~~quide abgi uletuja prete~~): Oho Lini, ali ji je domel. Bi prosi rajj poma. gale pripariti mizo. (Poltari oca ne mizo.) juhe, lanes se bomo rajj nejcilli!

Faktor !.

f Lini redi miha zamiljena in paši nerogov
cigaret. Na Cohn in Orla jo opaziti, de ju ne
hej teži in, de junc je na komedija zoperne.

IV

1. pizica.

(Oben dolgo miže med 2 najlepši sloji in siti jedo -
razmnoži gostje hvalijo tako drug in druge.
Med drugimi je največji župnik, dr. Grm, Lipovec,
biskup in kso. Ne enim hoven miže jedi kot,
na drugam čika. Kims in ~~in~~ hohetor pizjeto,
Vitačnik ga plati je to, da so čarje vedno pizjeto.
Lipovec je polno slinias in duha je pizjeto
dobrotah. Koč je in ved miže qui sleht.
pizmi pizme. To je pizme jeter, bipe
ma sleht.)

Dr. Grm (bipe je miže in hohetor pizjeto gornar):
Zato, enjemi gornar, ne morem jedoti opustiti
gostu naša jubilarke, enjeme hohetor
in drug. Pordejel um je pizjeto naša
bipe ne gornarum pizjeto, gornarum
hohetor pizjeto bi jo je pizjeto z obilnimi
podpizmi pizjeto in navednim drug.
om. Toglejmo pizjeto naša obilni
društvo in društvo je bipe pizjeto - - -

Pizmi (pizjeto): Pizjeto

Dr. Grm: Tudi društvo je društvo pizjeto in hohetor
društvo pizjeto hohetor med pizjeto
dobrotah. Če li je gornar z dobrotah,
bi jo pizjeto naša obilni pizjeto, bi umet
gornar se pizjeto pizjeto. Pizjeto pizjeto
pizjeto je naša pizjeto in je odplavljene
mavrtne, bi jo deje društvo, ne da li bi
od tega pizjeto. Vedo hohetor za bipe
društvo pizjeto društvo pizjeto - - -

Vitačnik: Les je! Živjo preji!

Jun: - - - občiniki in drugi; za nje je peš-
darne družina polna sedur na vstojaj sel-
pata.

Vitačnik: Les je! Karo siceraj smo ne-
bojati vseh zeldent dindyer.

Jun: In hociamo naše ~~ovredne~~ organizacije
suzayfite političnega prepisavje - ore
vsiroja podpno in melodijentov naše
jubilatike, senjene boelke kot in drug.
Kot in me morem by, ^{me bi} se ~~drigaj~~ prog'e
icite - - -

Vitačnik (hephas prime je bogave in vitane).

Jun - - - in zebical - - -

Vitačnik: Živjo!

Jun - - - in zebical: Karolke kot in in drug
za najjivi se mnoge, mnoge lile o
plogu našega zrednega in čilege
narde!

Vi(x puka) Živjo! Živjo! (Takejo in pipijo.)

2. par
Pufinji, Sluznik.

Sluznik: Votter vicer, gozrale.

Vi dungi: Votter vicer!

Šimi: Tulejsem, gospod Sluznik.

Sluznik: Sam o sebi mislim, da sem vedno
k vam, gospodična.

Šimi: Za vas je ne potrebam. (frimur na
prijem in napelni bogerec.)

Sluznik: Hvala! Pecič prabite za me gospo-
dična. (hoda)

Šimi: Hvala si le protyjec! Zdravje, gospod
sef! (drigne bogerec)

Sluznik: Žirju, žirju, gospodična! (Pecič
njó in pičje.)

Sluznik: Pa vas dolgo in hitro, gospod Sluznik.
Kaj je že odhite dunt.

Sluznik: Bil sem na plovu.

Ček: No, in kaj je bilo sli?

Sluznik: Slepli bi se bili plovu, da se ne
re bodo.

Ček: Slepli?

Met: Ah, kaj! To misla nič pri tem, pa
njó!

Jun: Pa kaj?

Sluznik: Zasadil rožten! Saj je to se je

Kjægt er en god grund til det!

Slr!

Luznik: Zareci volter?

Sluznik: Sam ob rebi jurnov. Zareci volter
ter o delarske glavnice. Na phodu
in pretarjati handidate in v re
zisti reči politike. Neke stene je
hotela imeti čimreč svojih pristesev
o glavnice.

Kro: Ali miso pri delarci?

Sluznik: Naj pa drugje.

Kro: Po delarske glavnice same reče
namen isetiti stanoške linisti ocl.

Sluznik: Sam ob rebi jurnov.

Kro: Čemu potem trele prepice.

Sluznik: Ne vem! - Zato, ker so namni!

Vlačnik: Bravo! Fako je! Namni so!
Zahaj je ste o delarke slojmi vni shupj,
hu ste tudi različnih stank - pa
ste slojmi hili shupj. Nebo, da pri
ne li mozi liti. - Naj, ali misnam
par? - Kiro, gojode! (Pije).

Kat: Po misla mi je pri tem! Naj, se ne
malo shupj.

Liporec: Gj je vs! Naj nos hupj delarci!

Marko (zamahne zanjéfir z roho): Mh, sodaga!

Lini (ntane) Gpmita! (Gre proti netim zedij)

Sluznik: Kani pa, kam, gospodična?

Lini: Fahof se menem. (celosee zedij).

3. prizor

Dujing's huj Lini

Vitačnik: Lini se zeli, da ji ji deho. Jaz ne
sem, pete nasa Lini - je menem dui um
ne relij, gustoj je, da ji ji deho. Lini
Kol, habet sem ji je deho, nej je tu
jetra ni hu! - Mi ne? - Lini je bol
ni he Magjina? - Lini, gospoda!
(Pije).

Celi (stopi h Kosi): Pa gospod Kos: Edem,
ave, ter! (dui nostej hi tirocabe).

Kos: Krala!

Celi (promenljivi): Ladij je v redu!?

Kos: Vie v redu! Krala! (Grosi dui um)

Net: Nah vidite, gospode, hudi lovenski
umetnosti ne preje nasa firme.

Vitačnik: Res je! Zoro, lovenski umet,
noh! (Pije).

Zupnik (polrha na bojce in ntane):

Dooobite, caribiti zheani, de fudi jaz apregoor.
 rini ta plasom peer par shomunib beed.
 Nisem goornib, heber gozpet diktze in
 ne znau svojih misli izjagati teko lepo,
 heber pa, ali predeti mramu - pojem,
 heber in imenu nasiga renege ljudstva,
 da se gozpete takt in drug mnogo stelli
 za nasa sebo ljudstva stvar in za nase
 ljudstva uplohi. Pogledite velike banduro,
 ki znamenolarno steli pred nami ob
 celovcuil prozopah in postlujaste
 veliki roon, ki je hiscen na imetjako
 non cunjih drujabiskor takt in drug.
 Ve to je njihovo delo! Mnozo so gozpete
 pisipunogi le tam, de se je poprosila
 baylanija in mared, le popolunne more
 shebe ne ferisihik pojnjakih. A
 myje shomne beede le lele perec po.
 mayblire, ce ne bi proderil perem
 ljive gestuge, ki so isjile takt in drug
 pridobati se tam, da ne bupiti moad
 jastaro nase dersihi druzhi: Ne, ve
 pisek o jani dberedluoti - o penem
 zabroranju. - Take doobite, de fudi jaz
 drignem svoj car - - -

Vitaenik (lahoj vstane in prime za kyzave).

Zupnik: - - - in izicem zeljo: Bog jori
 gozpete takt in drug se mnogo, mnogo
 let in jim ne dberite obli in iz-
 detno pravi, ce ne ne tem pa ne
 drugem poetu - - -

Vitaenik: - Amen!

Vi: Ziv, jirjo!

Zupnik: Bog jih živi! (Vri trhej v ni
prigori. Nazetraljje ni)

Vitačnik (poje naprej): Kolko bejje, kolko let...

Vri (poje, ga vsim hudi drugo besed): Al je stara, al
je mlada i' to!)

(Prvi hovan pesni se začne obhajati
zornice, ki se približuje in zapet od
deluje. Vri postane jezovi, le Vitačnik
poje do konca.)

Kat: Fih, Vitačnik!

Zupnik: Fih!

! Omen - zornice u čuje. !

Vri (se quetijo obrog obane.)

Ceh: Obhajet gred!

Zupnik: Bog se, kam? N'li's cuti o
 boljini.

Ceh: Bogrce se nevič hje.

Kat: Kar je je. Ne moremo pomagati. Smet
 in nevič ne mirujeta ~~le~~ nikoli

^{4. prizor}
Prigori, Frohe.

Frohe (razprujem): Tole reči! (Zupnik)

Mi nisi proedel, hej u goši doli?

Služnik: Proda sem.

Proba: Keri, de ni prišel nikčesar ras
doli?

Služnik: Sej sem proedel!

Ček: Kaj pa je?

Proba: Mi ni proedel Služnik?

Ček: Ja u nekej prepričajo, je proedel.

Proba: Samo, de u prepričajo? Ja
u boljši in pobijajo, behu dir-
jaki, tega ni proedel?

Služnik: Takrat, ko sem bil jaz doli, u
se niso.

Proba: Kaj, u niso! Se pravi sem te
da peči gospodem, naj pridejo doli
in jih pominijo.

Služnik: Sej sem rekel!

Proba (Ček in Beka): Potem pravi, behu
ko, de miša prišli? In vi gospod
župnik pravno tako.

Ket: ~~Ja~~ Nam bodeti ubogost, hej nam
je trniti? Delane bo ubogost
gospoderni?!

Vitačnik: Piar res! Zivro! (Pije.)

Met: Vj nam mar hej smajo delavci
med rebri, vj misr obrei! Naj
u niher me hegoja ~~ne~~
in rajmuj, naj res.

Lipovec: Presobes jam je.

Trča: Seveda! Naj u niher ne hegoja!
Keti je ji klir, da u hegoja? Keti?

Krtic: Sami, hel dungi?

Trča: Piar res, rami, her ni slojnosti v
njsh, ali ghej je ni, her jsh raz.
Droga politična pbeits, her po-
zabljaj, da u ni delavci in
nič drugega. Nameto, da bi
u ni pbeignili je svoj slavor.
Nis interes, u ghej je radi po-
jstike. ~~Ena je sloj, je~~

Met: Vj nam to mar!

Trča: Pam seveda ne! Nasprotno, ram je
se piar, da u grizem med rebri,
~~da u niher pbeits~~ in ram eni
pbeits, dungi modri, luty, čuni, peti,
beli in tehr dajje. Pam piar to
piar, da u niher dajje v sahu.
Poglejte, her ite u ni slojnosti her
ni polni miži in u niher ne
upodbiha med tem, da ite, her ite
ghej je. Nis rozi mame je bi.

politično posteni in parati se moram med reboj, če ne moram se neznajočineži. Ali mi teko?

Ket. Ledy je že dovolj! To mine niti pil ten, Glejte, de zgrnete.

Proba. To fudi brčam in je zgrniti. Vzemite na znanje moj odgovor in zapomnite si, kaj vam pravam. Če je kaj brivo, je rama izanbrisa hirta danšnje venece.

Vin. Venece? Kaksne?

Proba. Le pogledite gledat. Eden je se hromej fir, če je se. Nohaj za perabih.

Ček. Pogledite in pošljite po zbiranikar.

Proba. Je že prišel in grepot heplan hudi.

Ček (Kaku). Pogledite doli.

Proba. Ledy je že vse eno. Her minmo redite in hromajte se naprej. Her je je. Porcedel sem vam se hudi, her sem mislil, tedno nre!
(bolole.)

5. prizor
Prišnji pri Proba

Vin (ko je že hup, hrtov ohameneli.)

Vitačnik: (p. prenom): Sedite, gospode.
 Naj nam mor, če se te volge
 pretepe. Mi obhajamo danes geh.
 lehnice finne kot in drug - in
 baste! Naj nam mor! Zivio!

Ček: (Vedim gospode! Se nič razburjem.
 ja, kaj tebe se vedur lehke gasi.
 jeto! šinki briste!

Vitačnik: Paden, za to sem jaz tukaj. (Trdi)

Vii (p. pravi udajr.)

Mrs (ne vede): Tvorite, da oči odem.
 Zamrma me, kaj je doli. Se enkrat
 liza brle je denar. Hile lizer!
 to brle luki je nrejanje prabilo.
 (In roki Čekm.)

Ček: Prosim, prosim!

Mrs: Lehke mi vem plupaj gospode! (Vide)

Vii: Lehke mi! (Tejha atmosfera)

6. prizor.
 Pujšnji luj kras.

Ček (težko): Na zloanje, gospode!

Vii (lubi in puzje): Na zloanje!

Ček (Mla): Dobro za hile hile, da
 opera pogledat.

Line (wide, narrow, high, low, in seeds & mizi.)

Mat: Pa pogleda.

Čeh: En moment, gospode. Brezda le
sti pogledat, kaj je doli.

Grufje: Brezda, recite! Poslušajte!

Čeh: Tčas je to, Sluznik, zabavaj se.
ni postavi gospode. ~~(Zabavaj se)~~

Zupnik: Recite kaplanu, da naj mi prišlo
povedet, kedar in kaj!

Čeh: Le prave! (Le odpravljaj s takim je
odhod.)

7. prizor.
Prejšnji, kaplan, Lizej, Lisi

Kaplan (vstopi skozi vrata. Je v talcu in
brezda. Na prilozi nosi obhajilno
buro.)

Lizej (vstopi za njim. Nosijo obhajilno
brezdo. Obhajilni pri metih.)

Vitačnik (ko zagleda kaplana): Oj, jsi
gospod kaplan. Lizej, pravi, da ga
boš en bogarec! (Nahiti bogarec
vse in da doli Lizej, ki se mu
je priključal. Oba prijeta, ne da bi
se zmenila za pogled drug drugega.)

Kaplan: To bo recit, gospode.

Pri: To bo recit.

Waplan: Grootste, de ras motum, tem cam
^{ali} ~~an~~ pishajam le po nevoit. Toher
 me je povel, nej' grem sem in ran
 prem.

Kat: No, kaj je? Kaj je ranjen?

Waplan: Ranjirih je rës, najbrže se
predelavae martine.

ček: hutine 2

Zupnik. Ia je bil vedno prebujen in
ne veren.

Koplau: Videl vzorod jupnik. Spovedal se
je in potjuz spregel sveto p.
potnico. Prostil mu je, naj molim
zanj. ~~Ona~~ ^{Ona} je ~~in~~ se ni zaredal reci.
Edinomik ne upa molit ~~in~~.
Trije so laže ranjeni in jih je zdra-
nik obrezal.

Gen: Thi, hoi je del piron k piron?

Kaplan. Nihot in oči. Iz govorov je naučile
delate, iz delate prepis in potem
preteps. Pripravnika je nekaj tudi
pisala.

Zapravo Preba jsmi je vedno prijace! Podr
bi pili in ne bi pristali do tege.

Kaplan: Nemogóce jím zameriti. Sobote je delopust, in r večini študentov hle

prejmo! Kajni mislo polike ravn; kakor
sistem današnjega družabnega življenja.
— Proste sem le hotel, gospodje, pri-
skrbite, hlastničeri družini ne pmoč, če
umre pu. Konej bo lej ž njim.

Mat: Svede, je ppeh pmoč! Mi smo mu
mi nečrli, nej se pretepa?

Kaplan: Nekaj sem zvedel, u on mi pre-
tepal. Stal je za mizo in govoril.
Med njegovim govorom je nastal pre-
pir in pretep.

Čeh: Mi u me re, kdo ga je?

Kaplan: Pravej, da ga je klinejzer Franc-

Zupnik (evnglino): Ne, to ni mogoče!
Klinejzer je dober, hišcanski uggopen
in prosti fant.

Grn: Reel se pretepa. Ke s rodovj je
smeel oporke.

Zupnik: Ne verjamem, ne verjamem!

Grn: Se vem, zebej ga zgorajete gos.
proti zupnik. Zolt, kel je rase
sute. Se vem!

Kaplan: Ne vdate iz tega italisc gospod
dohot. Shast pri nshomur
ne minuje, nej bo te ali druge
sute ni gušinski smr rsi. ~~Shast~~

^{opake}
 Vri se ne pretežali, ~~pešak~~ ga svoje
 prepričanje, hi si ga ne doje. rjet,
 lehor prarijo. Račun pa po pšedla
 ozivtela hartinčera družina. Zlostur,
 fda pazne po take!

Cek: Naj ne brée. Kar je, je!

Sluznik: Sami ob neki pumeri!

Cek: Sedite prsim, gupod kaplan.
 Čar vne, ne brate gorgli po tem
 pajbnjnjm. (Priznajte se!)

Kaplan: Hude bje, gupod Cek. Inam
 ito domot. Lehor nič gupode!
 (Čudale škozi medu.)

Lizof: Lehor nič je se bozave vne.) Lehor
 nič, lehor nič! (Čudite se kap-
lanom.)

Cek: blam je, kaplanom.) Gupod kaplan,
 čabjele, grem z rami. (Urtu) Ah,
 guba?

Urt: Le! (Čudale s Čekom škozi medu.)

^{8. prizor.}
 Prejiny: Prej Kaplan, Lizof, Urt in Ček.

Priznalka: Kd ga je dojm?

Sluznik: No, čini, dojm ga! Na zehanje!

Čini: Pa ga! Na zehanje!

#

9. puzor
Puzurji, delaree.

Delaree (pohbe in utopi): Tolu vior.

Vior: Tolu vior.

Delaree: Gynd Sluznik, gyndle prista, se
gyndle doli.

Sluznik: Tchorj!

Delaree: Tchorj nio! (tolide)

Sluznik: Tchorj nio! Gyndle

10. puzor
Puzurji de delaree in Sluznik

Vehteri : Ne zelänge !

Gru : Zălostui popării no tr ! Mi je ves tutea
prooroci lăle în beta ? Vtem proorok,
hemem căm li muală păt zădărnici
funde .

Eupnisk : Ked nămăi rēem, gospod dohtar .
Bevede je lepa în doha strar, ali ne
zelaje pe par miē . Le pōglepte jay
pōstigam vechi meduzi rēu pōay-
mili, rānotahor kēplatu . Mi je mī-
lste, de n lūay pōsi tēg lej bōgii !
Ne ne rēem, de mi kōristur . Kōristur
je jē, de ce vōy ne pōldōsajō . Mli
dūngai --- !

Sluznisk : Vaj je je vām gōpōstīne Lini, de
ves rēu ne rēgōvōste mīcuar ?

Lini : Kato mi je .

Sluznisk : Kato ? bō cēu ?

Lini : Ne rem, gpară mē bōli !

Vtācensk : V zădărnichu pōjōste, Mōlsho,
hēt pā vaj vām rē pōrem !

Lini : Vaj zădărnika !

Sluznisk : abī^{mi} je zădăra, lej mē ?

abīmi : Kōhor xiba, gospod sēf .

Vitačnik (je holmostil shoz, pisele - jupedje
in govni poti občinston): Zda
je to Gorn je protegnil. (Pohibe na
hojere / Gupred moje!

Antic: Oho Vitačnik! Ali ho govanca.

Vitačnik: Zda je, čarba gojode, ne bi spe.
govni jaz danesni dan leude. Jaz
huj govanca buche Vab in drug. Ki
dugi ite hroclij ~~in~~ buche Vab
in drug in niho se ran ni zebra.
Jil je vase hojere. Jaz se ran tedaj
jelocim je lep obrisk in je vase
fende, ki je je mojim miso lode
paci nje ne merta.

Antic: Pardon!

Vitačnik: Ni pardon! Des je!

Gorn (brikin): Pusti je, rej vidis! (Kaj, da
je Vitačnik pipan.)

Vitačnik: Ni pardon! Vase berece miso
bile ne merta. Ki ite slarbi našo
budeho, da je bogate, je ni bogate,
gojode moje, te breite reciti, jaz
vrem ne dohro, naša firma je gpol.
noma bayhrotne, insobentne in
in --- hroclij je ho gpol --- v naj.
hrajsem sam. - No daj vete, Km
mo denev hrohamo ne pčim prisi.
rojice firma Vab in drug. Tahr, udey
vete! - Amen!

Vii (protajajo med Vitačnikom in gornam redar
loj govoriti. Lini, hruvoj prihiče razburjen
nost in ne se ley to pomeni. Lini je
celo nehale jesti.)

Lin: Ali ste znorili Vitačnik?

Vitačnik: O, par nič! Poredel sem!

Lupnik: Pijan je in ne se, ley govoriti.

Vitačnik: Seveda, pijan! Kenda parur
zelo sem rabi pa poredel. Lupo
veritas! - Lino mi je že žal, da
sem zinsil.

Lin (Lini): Ali res, gospodična?

Lini (nemi zmigane z rameni, oči, ne sem.)

Lin (ebini): In vi gospodična?

ebini: Ne sem! Za mogoče! Ne sem se
ne!

Lupnik: Vitačnik, ali je res? (Lupnik
Vitačnik.)

Vitačnik: Trčhet, milina poredi. Ne
sem lagel!

Lupnik: To je pa zelo nerodno! Zelo ne-
podno!

Lupnik: Všeč bi si bil za mislil!

Kritič: Kaho pa izplešamo mi, ki smo
tu običajni. Peko se bo, hliho
časa je hoditi in mi je v pit,
de je morda vse mag ojeti. (Vitače)
Jaz grem in mi reče de ne prihajam
tu heim.

Lipovec (vitače hudi): Res je! Ne bi hotel
na nas! - In je kritič!

Zupnik: Hugi je mi tako hudo.

Vitačnik: O, hudo, hudo! Brate je rodili,
heho. Ne ga r nič!

Gum: Ali dober vute, Vitačnik?

Vitačnik: Toho, se predober!

Gum: Ne ve zdajji bo se konhuz.

Vitačnik: Neizgovoben je!

Gum: To bo pa bjo konhuz. Bog zna,
kaj ga dobi. (Gum tihot z kritičem)

Lipovec: Jaz grem! Lahko nič! (Krič
stol.)

Vitačnik: Ali gospode, naj vstane to
med nami. Ne dajte kaj opaziti
našim gospodom, bo se vnuje.

Vri: Lenele ne!
Kaj li to? } (dang je dangim polagoma)
Globo ne!

Lipovec: Lehhir vici!

Antic: Grems tudi mi!

Jun: Poloviti se pender moramo.
Pročejmo.

10. maja
Prejeli; Kat, Ede.

Kat: No huj, udaj amo vidi, kaj je. Kar-
tine je maml. sklinajevce so arhiveli.
Tisr menda ni. Telo je bilo, ko je polajala
saga pešihare. - Listile Boharice dlatje,
gospod dohtar, je menda neblaj' udrhal.

Jun: Ne verjamem, da bi bil.

Zupnik: Noha, gospod dohtar, pojnauo ga!
Preperen ni razpudan je. Vi ga boste,
menda zgorajeli, ker je räs.

Jun: Lijunus ga bo.

Kat: Kdaj je vse mislo. - Ledite se
gospode!

Zupnik: Pozno je že. Jaz grem spat. Tu
harica se hiegt, tã pridem prepizmo.

Jun: Tudi mi gremo! Tvoj hroba je po-
salito. Polovaj mi! Lehhir vici.
(Se polovaj se od vseh: Kate, Ede,
gospodine.)

Vie (v puch se polovaj se z mladavijimi)

Pragami.)

Ech: Razumem, de je neprijatelj. Pa incident
nam je pokazal res. vecer. Oprostite!
Lahko nje!

Mat: Ljudi je sel k svojihom. Proho
podi informacija in ~~se~~ je slyal,
da pride se sem. - Pravim, ce ja
vicate, veste, de gremo hodi mi do
mre, de na k hotel sem.

Odhejajci: Dobra, hura!

Grm, gupnik, chetie, Liporec in gozde
(odrocaja.)

^{11.}
Mat, Ech, Lini, Simi, Vitainik.

Vitainik in matro: hogaue rina, go. dushu ype.)
Kehela! Ali ste jsh. nedei?

Ech: Naj.

Vitainik: Ali vam niseu včasj' pravit, de bomo
napravil s temile vassim goiti salo
mrojiu vcar.

Simi: Salo?

Lini: Norec! } ob enem.

Ech: In kaj ste naredili?

Vitainik: Naplahitel sem jsh, de itoji

naša firma pred konburgom.

Kat: Po ste jím rešli?

Vitačnik: Za šalo! In ste jih izgledali ka-
ko so šli, kakor politi čučki. Sedaj
jih je pograbe.

Ceh (stopi pred le Vitačnikom): Vitačnik, vi
ste jím rešli, da smo pred konburgom?

Vitačnik: Polegnil sem jih.

Ceh: Ali veste, da jih niste pograbi?

Vitačnik: Kehr?

Ceh: Ker je us! (Vatru) Ali ne?

Kat: Res! (Premor): Pripravite
se vsi hiše na to, da ni dobite
službe drugje. (Lede, uhujen)

Šimi (ntana izje mize): Naj se hoče!
Do peti tveba vohoti šli in propita,
se je je eno postaji naprej. (blece
placit in polije hlobuk.)

Vitačnik (ne pride do rape): Ali, keri je to
mogoče. je konburg in

Ceh: Smake smetli nas je polegnila
ze rebrj.

Šimi: Leher rvi! (torde)

Vii (fygnatiön) Lehko nöc!

12. prizon.
Prijngi, hej ~~Vitačnik~~ šimi.

Vitačnik (ji obstal, lehko ohamenal - od ršehu
se je ršeznil.) Hej čem z drugšur resaj
na jmur! (Krič natrčite se rine, a pošte
vi ršehenies nagej, gawe šlofuk in res
pohit odsede.)

13. prizon.
Prijngi, hej Vitačnik.

Ček: Jaz gram šudi. Juki gram a banko, mo-
groč gram loj.

Mat: Juki je medelja.

Ček: Gram se le parnelajn na dom.

Mat: Toher 'jaz ne gram ni kamor. Ker bo, bo!

Ček: Lehko nöc!

Mat in Lini: Lehko nöc! / Premor!

14. prizon.
Mat, Lini.

Lini (je premoru ritane in stopi tak pred
Mat.) Jazud. ref, Lehko nöc!

Mat: Zakej toher stujleno, Lini? Mi si
šudi ti teka, lehko vi pri?

Lini: Nnem taker - si ze jem biter! To
mo misem vč. (kolleč) Z bogom,
gospod ref. (tuh praji rohr).

Mate (primo ji ze rohr.): Četamiti se malo
lini! - Glej same pra!

Lini (odtegne hodo rohr.) Ne! (Gre h
matron, u gre.)

Mate: Grem z rami lini!

Lini (hiparr) Ne! - Z bogom gospod
ref! (Nihor plogi mate zedij.)

4 Premar!:

Mate (ram): Podgane gepušicaj's barbr.

Laiton.

26/12
26.

Narednje jutro. V robi je še vse tisto, kar
sinoči, a se je zapustili. Na mizi ostanki
jedi in pižace, stoli stoji v neredu. Po tleh
namočeni s opecelnimi ogorki. Tiši je
vse in solah. Le je nekaj časa prazno.

1. prizor
Mirni, potem Raza

Po praznem se čuje, kako nekdo hroče ^{mirno} odprati. Medu je
malo zadaj. Ker ne more natančno slišati, da je to
potem zavrti in odpre. To je

Mirni (hi pogleda po sobi): Vrtasen dan! (Odpre okno)
Pa vse narobe! (Zlodej sboji glasni škod zadaj.)
Raza! Raza! Nič ne dori! (Ker po hodniku
in hlice zadaj.) Raza! Raza!

Raza (odgovorje delček nehy): Koj, koj!

Mirni (priide nazaj: soba in zveze pripraviti po
mizi.)

Raza (priide čy nekaj časa z mletom in smučalnico za
njo). Tudi jutro, gospodine.

Mirni: ~~A, hlače~~ ~~in~~ ~~hlače~~ ~~in~~ ~~hlače~~ Dobro jutro!

Raza: A, hlače je danes tuhoj!

(Med naslednjim pogovorom sta pripravi
ljata, potem pibimeta mizi in begin in
Raza pomete.)

Papa (pregleda na uro) Vrhčas bo doreh! Ne sem, he, he, da sem se danes tako zganjale.

Simi: Veste ničesar zamedeli: Pogledite da jezum mene se nihogor ni.

Papa: Sem si kaj mislila, da jih danes ne bo težko oh omah, he no go sinovi malo dojali.

Simi: Kaj li se jim mudilo. Poje se meni tudi ni, le ajeto miem mogoče pa sem jutale in griste. (Premij, oba delata.) Veste Papa, med nama račun. Tolgo ne bora več shujaj.

Papa: Ja ne? Kaho to?

Simi: Da bom! - Pogledite Papa, se en kg. hioš, ceh potice, kuhji v steklenici ga se vina. Ali hčete?

Papa: Nič se ne hanim! Torej, kuhji kuhji! Veste, tehle en kogre ~~na~~ Lohre vint, to se prileže. Se na mneta ne bo mui ves odrehel. (Pije in ugrize v potice.) Pa potice, he, km je Bojje. - Ja, to vam račun, kjer je danar, tam je vse. (Kentur je in pije.)

Simi: Toher je danar, je že. Če ga pa zmanjha...

Papa: Doo pomagaj. Zmanjha ga za očevih tudi naj, hčim Gudem. Še ni ga že se mui oseh zmanjhati, he ga nimam.

Simi: L. potegajte, Papa! Tudi meni ga manjha.

Papa: Vojanem, vojanem! - Pa kaj praste, če sem

par zăbropile, de gustă pînă?

Simi: Greu, greu!

Pez: No, nu, habar n-ai mere. - Mi se pune oșoacă,
ali'ji mîrgoie tîhole beba mîgîter, ali'ky!

Simi: Șofitea? Se ne mișlim ne na tr.

Pez: Hej ne bi mișliti! Tîhole mîlode pe
fejîl pîmuc, pe de ne bi mișliti na fute
in na mîgîter!

Simi: Nouu la nejîrî hej rezîmîm!

Pez: Po simate pe par, gospodîrîna! (Pîje vin)
Par nîc jîm mî lîche rezîti, tîmle dedîm,
pe nejîrî star, ali' mîlode. Par nîc!
Har mîmî rezîmîte pe rezîl! Jîj jîm mî,
nem mîlode rezîle, zîto e pe tîmle rezîle
mîmî.

Simi: Mi mîste bîlî rezîmî?

Pez: A, he!?

Simi: Mi pe lîcîte se rezîmî?

Pez: Pîrim, eî ste tîm rezîmî. (Simi mîlode)
Tîmle, gospodîrîna.

Simi: Jîj nem pe rezîmî mîlode, de ste odora.

Pez: Ah, hej odora! Lîcîte pe fej, habar tîm
na rezî!

Nu am să le gospodărim lini gospodări, ci să
ze vulele, de fi propriu.

Regisim: A teho! Sem zmiraj mislele --, her
smeto obohe...

Reza: Fante je pinner! Lereder! (Napari po
zrač) Hm! Tega bi ne pa človek mabel,
če ne bi vedel delaj. -- Mi mislele, da
drugga ne gre? -- Tolkale nam račun,
gropodšina! Vi ste se nleali in dober si
zepamite, če li panno kisti chelali je va,
predoraje tega neta, hi imajo je to potent,
~~bi pamtan je me pamtan~~ proleto, bi hle slabe
je se proleto, če li vlek delal nam s svojim
potentom.

Simi: Ne razumam, kaj mislele!

Reza: Doste je pusti na žurah, če ne prej je
pozneje. -- Mi naj steklenice in hru
zame ham prece zavrem?

Simi: Za vedaj le pustite, boste je jutri.

(Spopredjanjem in pometanjem sta gotovi.)

Reza (zpije vino, prej je je gojedla potico, polaic
in melisnino smeti.) Pa, hvala lepe gropodšine,
je nihar ne zamerite her sem slanes zaljale, da
ste nleleli na tehle! Adio, no! (belide)

Simi: Z bogom, Reza!

2. prizor
Simi potem Nilačnik

(Za odrona se pičul Reza gojedla Nilačnik:

"Dobro jutro, gospod! Halo, sem zelejšle danes.
matr vstopi Vitačnik, odloži klobuk.

Vitačnik: Dobro jutro, kmini!

Kmini: Dobro jutro!

Vitačnik: Že vse pripravljeno!

Kmini: Že, lahko vidite. Na me zvedej se
 moja človeka ubrajati o kakim
 delom. Pridem sem, se vse narobe
 in smeli tu, lahko v bezavici.

Vitačnik: Nič se ne jezite! Zvedej ji kar
 naše glorio. Sima prjše, km,
 huj, mi pa je pošten!

Kmini: Pa naj bo! Loh ji odite. Hene mi
 ne shbi.

Vitačnik: Vam je lahko, ali jaz! -- Zeno,
 hoje okoli.

Kmini: Kakor hoto mura. (Zollje bos
poti se.)

Vitačnik: Kmini se vedaj mi jamo, lahko
 je moglo priti do tega.

Kmini: Po je vse eno, lahko je pristo. Pristo
 je!

Vitačnik: Kmini se prar mi ne hudi pristo.
 Najraje bi vse shuj pristo in val,

se li mogel.

Skimi: Jaz pa ne. Toleu mi ne odpr.
okoli, ostaneu. Ne avt mi je, ali
delam hej, ali pa nič.

Matinka: Vi imate jpolh prečen tempero.
menh. Prar nobena pei vas ne
syzneuviri.

Skimi: Lenu pa?

3. prizor
Prejinja, Tat, Sluznik

Sluznik (pisale s Katom skzi mesto): Nu, kar je
prar, gozpod Tat. Jaz sem druzabnik
in je rams ob rbi umemur, de se
ma o vem rufornire. Tako se rramu
zredeti sile od drugoh ljudi.

Tat: Anjak, dejte ii doporocati...

Sluznik: Taka namota! Skzi zena jo sile jzatej
po meo in pisale na razburjena domo.
Jaz sem se lejel, pa pisale k mevi sine
zine olvizati z rami mogocini izrazi.
Rams ob rbi umemur, sem bil tudi jaz
razburjen in opasam lej hoci, ob oc
imur, prari, ob oc ii nas priguosil,
ti zapuostivic, tat, baraba in ne vem
hej se oc. Jaz zizam behos novec, ko
mimo pa te izrem, de rams v konhuzi.

Tat: Iz misno!

Sluznik: Angeli bomo, mogoče se dares.
 Vse gorilo o tem! ~~Ne govorim o tem.~~
 Tamo ob uli pomevilo, če ni se
 ženske pri miravi namo o tem
 gorile. - Angeli jelej mi tega
 miše poročeli?

Net: Mi rejevate mi, da pamt semu gredeti
 sele pamt, ki je primerle pri pamt
 iz banke. Gledanje pa se mi ne semo.
 Gledanje se nam le, da je brolha do
 ulki pamt - plačilne težave in, da
 je mogoče, da pamt pamt z našo težavijo.
 To je vse! - Pa pa je, da se gredimo to
 težavijo, gredimo pamt hrtje za brolho
 brolho in mamo o nečistosti in
 egi brolhocti. -

Sluznik: V nečistosti brolho! - Ne pa
 o nečistosti.

Net: Konung!

Sluznik: Tamo ob uli pomevilo! - Gledanje
 Net, pamt ste me ob težavi gredijo.
 gredijo. -

Net: Jay?

Sluznik: Da, ni in brolho!

Net: Kdo pa je prišel pamt, mi
 pamt pamt brolho za namo, si
 namo?

Sluznik: Brolho, brolho brolho brolho

zadej. O tem bomo pregovorili še v
 javnosti. Tu so ogrojeni delavski inter-
 esi in nam ob neki prihodnosti, da mo-
 ramu gredo stvari do dna. - Jaz imam
 za vsako organizacijo, ki ne bo uničena.
 Ljudske misli ne dam. - Vzemite na
 znanje, da delam odgovorno za svojo zgo-
 ras in tebe in ne odlašam, če bo
 prebalo do zadnje instance. (Vstane.)

4. prizor.
 Prejšnji huj Lujzika.

Vitačnik: Levcala, sedaj so pa drugi hujzi.
 Vojte mi najej kishle par tobi!

Art: Nebo je, če jst nimam. In, če li jst
 tudi smeli, mi jst ne pomevamo niti
 detinam. Če smo podajeni mi, naj bo
 se on ~~naplani~~ ~~smati~~. To nima nič
 pomena.

5. prizor
 Prejšnji. Naplan.

Naplan: Dobro jutro, gospod Art! Podeljani,
 gospodine in gospod Vitačnik. (Jsem
 de rohr.)

Vitačnik: (Vzdravljajo): Dobro jutro!

Naplan: Prišel sem se posloviti, gospod Art.

Art: Posloviti?

Naplan: Da, razmisli sem pejel od šifistice

dehnel, da jim premeščen in moram
odpovedati še danes k vneti Agati na
Gur.

Nat: K Agati na Gur ?!

Kaplan: Proč rad odhajam. Kraj je niser od,
deljen od meste in železnice in časa
razprave za hitrostjo, ali to nič
ne da. Če prste prste se bom mogoče
popolnoma premetiti priganu po
klien. — Tam gospod Nat, prav lepa
hrata je v; Veli ste mi vrsto znan
voj div, drugače bi bil res prejetel in
se morda. Hrata v am lepe. Vinski
se res bom spominjal.

Nat: Dvorn, pravn, to je bila malenkost.

Kaplan: In se mislim, kaj prav stavl, ne jemate.
Lmo pač vsi ljudje in nagujenih, slabemu
bolj, lehte k dobremu.

Nat: Naj bi to! Ne vem, da praviš niste
Veli teha je nas in naš stvar. No,
redaj grete in kar je bilo je bilo in
trdi pogledju.

B. prizan.
Prejšnji, Kos.

Kos: Dobra jutro!

Nat: Dobra jutro!

Kos: O, gospod Kaplan, pozdravljeni! (Lmo

edineanu de roho)

Kaplan: Pozdravjeni.

Ros: (Mitu) Velej sem slisal, gospod Mit, zelo pa nam mačam listih bri-
tisor divajer, tu jih smate!
(clau da denar) Glede slike bom
je predel nam. Mi je, če jo
smete in vam izplačam še ostale
bitisore.

Mit (premisli gube): Kar ojemite jo. Pri
meni doma je.

Ros: Prosim. Tu smih bitisore? Mi jih vam
nabavimo?

Mit: Na naših mojih žene: hura Mit.

Ros: Piar! Sedaj je bujaj Zlatr tele
že heljic prodava. ~~Zlatr~~
(Kaplan) Enl sem, da ste se
zjutraj pri priliki poročili in se
goste le so Ageti ne žens.

Kaplan: Des je!

Ros: Pomleci se ridiva. Pislam gani
sibek.

Kaplan: he bo zelo veselilo, če me poslete
olishet. Tudi jaz malo poskusam s
platanom. (Migam.) Z bogom, gos-
pod Mit, z bogom gospodične, pa.

zdelarjini gospod Vrtainik. (Tareu
poh.)

Vi (odzdelarjina: Z bogom.)

Mrs. Pozdelarjini gospod Vrt. Pa
brej zamere. (Vardre)

Vrt. Z bogom.

8. prizor
Dvojini's bey ~~Pa~~ Kaplane in Ross.

Vrt. (zame bisicake, ki jih je uvel Kos, jih
glaga ni več pričati): Zlate tele, ki
hiet prodano.

Vrtainik (gleda za volh gajrima.) Mire
tehiru godi, ki umrje's žene in ok.
poh.

Vrt. Pa je Vrtainik! Pa tudi to ni res.
Jaz tudi nimam otrok, za ženo je ho-
muj veru, da jo imam, pa vender
nimam tege, hebr takile. - Ti ljudje
imajo + jeli neboj, česar mi nimam.
mrt. Žive, hebr piči prod nebrum
in mi jih ne shabi.

Chimi: bene tudi nič.

Vrtainik: Pa, neč Chimu bi spetala ka
njim.

8. prizor.
Dvojini's, Bay

Reza: Gospod Vlačinski, ali se gospodičin —
 I dobro je bilo gospod Vlač — naj ne
 gre hodi z mano.

Vlačinski: Kam?

Reza: Hla sem k gospodičini hini poprav-
 lat, pa ji ne morem priložiti.
 Ne vem, ali si epi, ali se ji je
 kaj slabše. Ključ rina se od vrat.
 Naj vatekujem.

Vlač: Dobro je gospodale.

Reza: Ni v stann rajt, heber sem zbirala
 na matik. — Naj se ni je zbrala.
 Dvorn, nej ne gre hodi z mano.

Vlač: Pojdite pogledat, Vlačinski.

Vlačinski: Naj se ne gospodičine.

Vlač: Pa nej gre.

Vlačinski, hinni in Reza (odvaja.)

9. prizor
 Vlač

Vlač (glede je volhajačini, stopi zamigane k oknu,
 hebr, da glede je rjini, pisale v modro
 odra): Takr endne je bole sinoci.
 (Lede k pisalni mizi, nastavi glavo v dlan.)

1. Primer 1:

(Zvozee pri telefonu neko zapoje in gr
 ozdrami. On stundur ostane ~~in~~ ga k
 telefonu in govori): Hello! Hello!
 Tukaj Krt, kjer tam? — A, ti si Ceh!
 Krt je? (Zalja parjo. Potem se nam upre,
 minja obraz, hi znači, da čuje dobre vesti.)
 No, hvala bogu! — — — Prav, da sem misl
 kake velike? — — — Torej zgubimur hvicijum
 celativno — — — Kaj je banka? Ali obdijl de
 pomirano menior kot hitje? — — —
 Pod praznim? — — — Da drugčurki oseb.
 ne gredutramo? — — — Kaj je če zgodr,
 da nam osebno prijazeti je pri skrompt.
 ni? — — — Misliš, da ne zgodr?
 — — — Potem je neki, da lahko tehoj jutro
 prodpisemo. — — — Nis ne de! Da je
 zgodrime prej je sedaj. Potem to je
 krt. — — — Vredaj mi je enkrat 7
 vrede! — — — Da je gotovo? — — — Res!
 Prinesi, če moreš nekaj denarja! — Pri!
 Prav! — — — Hvala! (Lagotni) — — —
 (Si vzel mane roko.) Resnično, naj
 je nekaj časa!

10. prizor
 Krt, Lizelj

Lizelj (je že ob koncu gozda hhal, ~~in~~
 in je nato vstopil na obrob pri
 maki.) Dobro jutro gospod Krt.

Krt: Dobro jutro Lizelj. Kaj je novega?

Lizelj: To se doli gospod župnik, naj
 nerem k nam. (Da Krtu pismo.)

f Eizeljan in pte.)

Mat (odpre pisano in tihro bere, potem):
Torej gospod župnik brzi denar za
fariški les, ki ga nam je dal.

Lizelj: Ne vem, kaj je pisano. Samo solha
je mi rekla, naj vem tvoj in
poučijo, da li tvoj misli! Ne vem
pa ne, kaj je.

Mat: Pusti vem Lizelj: (Mu nestrši od ro-
stankov študij in mu pravi
kajneke z ostanki police.) Tu je in
pij---

Lizelj (zgrebi hlastur bogarec): Hvala! Hvala!

Mat: Gospodu pa reci, da ne gori vodo.

Lizelj: Bom, bom! (Solj prinese!)

Mat: (odpre novo steklenico, nestrši si
bogarec vino in pilijo se Lizelj.
To pij, Lizelj! Na zdravje! (Tris)

Lizelj: Bom pijan! (Piše.)

^{11.}
Pisane. Simi.

Simi: (buna odpre vrata): Gospod - pismoloten.

Mat: Kaj je?

Simi: Lini je mrtva.

Mat: Kdo to?

Simi: Gubore u je zastupile.

Mat: Zastupile?

Simi: Viteš mi je sel po zobarnike.
Niste mi ^{ne} ~~pa~~ posteljari omarski
prazni steklenice.

Mat: En mi je drugaga?

Simi: Ne.

Mat: Nobenega pisma?

Simi: Nobenega.

Mat: Pojdite, gospodična in narcite ~~pa~~
se pokleknite za prazab. Tako in
druge stvari in plečagite teboj.
Tu imate hitriše dišavce. Pokleknite
neje se glave na tleh Mat in drug.
Preporočam! Rezumete!

Boželj: O bog, o bog. ducam teboj predeti
golprode!

Mat: Tu nisi, da se je je zmesalo. Sej in
marati govoriti nismoje vidi,ti,
da je mi dober.

Boželj: Lahko da, lahkro!

Mat: Res je! Zmesalo se ji je!

Boželj: Gubore, gubore u je je zmesalo.
O bog, o bog! (lahole)

Shimi (se je napravile in odrade, ho je
odole, shči')

Nat (je nje in hliče): Jozosične! Joz.
prosične! Prosite mabo nagej!

Shimi (stopi med metje),

Nat: Ali je bil pajun ras se hodo
dunge v roki?

Shimi: Ne! Sami mi trije.

Nat: Vleko ste pristi roki?

Shimi: Plameli smo.

Nat: En dober veste, da mi hodo
mi je pisavega.

Shimi: Ne! Vtlačimih je se ishal,
he li hej hodo —. Ona je že
gora surje v portelji, in
skleniševce pa publi gubzo
močan duh.

Nat: Dobro veste, da mi pisma?

Shimi: Pisejain, če je bele.

Nat: (se oddahne) Prosite in
vshbite!

Shimi: (je)

Stat, (kiradi ole shimi.) Hoala bign,
Tudi to je za nami. (Gre bol
pirat blagajno, hehn, le mi mi.)

(Lantiv.

26/12

26
ok 15^h

